Wtorek, 6 (18) Stycznia 1870 r.

Wtorek, 6 (18) Stycznia 1870 r.

№ 4. ROK SIÓDMY. № 4.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich.— W St.-Petersburgu i Moskwie prenumerata przyjmuje się w księgarni M. Wolfa. — Za **ogłoszenia** pobiera **się:** za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—Listy przyjmują się tylko frankowane.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Stycznia.

Imienny ukaz Cesarski, do rady kawalerskiej orderu wojskowego św. męczennika i zwycięzcy Jerzego. — Pragnąc odznaczyć stuletnią rocznicę od ustanowienia wojskowego orderu świętego męczennika i zwycięzcy Jerzego przez polepszenie losu niedostatnich kawalerów tego orderu, którzy otrzymali go za odznaczenie się, tudzież ranionych wojskowych niższych stopni, mających znak honorowy tegoż orderu, postanowiliśmy: 1) udzielić na jednorazowe wsparcia dla pomienionych osób od Nas sześćdziesiąt pięć tysięcy rubli, w dodatku do których Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu ofiarował pięć tysięcy rubli, razem siedmdziesiąt tysięcy rubli; 2) przeznaczyć z funduszów kapituły rosyjskich Cesarskich i Królewskich orderów po trzydzieści tysięcy rocznie na wsparcie niedostatnich kawalerów tego orderu, wychowanie lub ukształcenie dzieci ich i sierot, zasiłek dla ich rodzin i inne przedmioty odpowiednie potrzebom tych kawalerów.

Oświadczając tę wolę Naszą radzie kawalerskiej wojskowego orderu świętego męczennika i zwycięzcy Jerzego, polecamy jej, dla należytego wykonania powyższych wskazań Naszych, sporządzić swe wnioski i ułożyć przepisy, które złożyć pod zatwierdzenie Nasze. Wykonanie zaś tych wniosków i przepisów poruczone będzie komitetowi rannych, któremu przesłane będą w swoim czasie wyżwyrażone sumy. Rozporządzenie względem podziału między rannych niższych stopni, mających znak orderu wojskowego, funduszów jakie mogą być zebrane ze składki ogłoszonej 18 listopada w wojsku, pozostawiamy ministrowi wojny. Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano: „ALEXANDER." D. 9 grudnia 1869 r., w Petersburgu. (*Gon. Urzęd.*)

Order.—Najjaśniejszy Pan, w d. 7 grudnia, Najłaskawiej udzielić raczył starszemu lekarzowi 2-go batalionu saperów, radcy dworu *Oleszkiewiczowi*, w nagrodę gorliwej jego służby, order św. Stanisława 2 klasy z koroną Cesarską. (*Rozkaz do wojsk okr. warsz.*)

Wypuszczenie nowych serij biletów kasy państwa. — 1) Serje te, po trzy miljony rubli srebrnych każda, wypuszczone zostają na lat ośm. 2) Wartość tych biletów ustanawia się jak dawniej 50 rsr., a ilość procentu po $4^{32}/_{100}$ rocznie, czyli po 18 kop. miesięcznie. 3) Format i podpis biletów są takie same, jak biletów poprzedniej emisji. 4) Bilety te wydawane i przyjmowane będą w kasach, jak dawniej, we wszelkich wypłatach. 5) Umorzenie biletów nowych serij ma być uskutecznione w ciągu lat ośmiu, podług uznania rządu, który zastrzega sobie, bilety, jakie w tym terminie nie wpłyną do skarbu, zastąpić nowemi, jeżeli to za korzystne uzna podług obrotów pieniężnych. 6) Bieg procentów do tych biletów ustanawia się: dla CXXXIX i CXL od 1-go lutego, CXLI, CXLII, CXLIII, CXLIV, CXLV i CXLVI od 1-go marca, CXLVII i CXLVIII od 1-go czerwca, i CXLIX i CL od 1-go sierpnia 1870 roku. Termin ten oznaczony będzie wyraźnie osobnym stemplem na stronie odwrotnej biletu. 7) Opłata procentów okazicielom biletów uiszczaną będzie w kasach głównej i gubernjalnych do kuponów znajdujących się w około biletu; przyczem kasjerowie odcinają kupony podług kolei lat, na tychże wyrażonych. 8) Procenta wypłacają się za okazaniem biletów po upływie roku jednego lub więcej, ale zawsze za upłynione całkowite lata. 9) Obliczenie procentów odbywa się w następujący sposób: a) między osobami prywatnemi sposób obliczania pozostawia się wzajemnemu porozumieniu się; b) przy wypłatach biletami do skarbu, procenta, dla ułatwienia obrachunków, obliczają się tylko za upłynione całkowite miesiące, a za bieżący miesiąc nie wchodzą do rachunku. Na tej zasadzie obliczane będą i przy wypłatach biletami z kasy osobom prywatnym i władzom rządowym, i te ostatnie obliczają tymże sposobem; c) co do obrachunków między kasą państwa a władzami rządowemi procentów, jakie od czasu wpłynienia do czasu wydatkowania funduszów przypadać mogą na ich korzyść, przestrzegany będzie dotychczasowy porządek. 10) Bilety przyjmowane będą w opłacie do kasy w tych tylko razach, kiedy należność nie będzie mniejszą od wartości biletu wraz z narosłemi procentami, gdyż kasy, dla uniknienia zawikłania rachunków, nie powinny ani zdawać reszty, ani zmieniać biletów.

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 27 grudnia r. z.—Przez Najwyższy rozkaz z dnia 12 grudnia, pomocnik szefa sztabu powierzonego mi okręgu, jenerał-major *Czernicki*, przeznaczony został do szczególnych poleceń przy mnie, jako głównodowodzącym wojskami. W ostatnich półsiódma latach, w ciągu których blizko znana mi była służba jenerał-majora Czernickiego, naprzód jako jenerał-kwatermistrza wojsk konsystujących w Królestwie Polskiem, a następnie jako pomocnika szefa sztabu okręgowego, ścisłe i gorliwe wykonywanie swych obowiązków, obok znajomości rzeczy, jakie zwróciły uwagę Najdostojniejszego poprzednika mego w dowództwie wojskami okręgu, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, stwierdziły opinję moją o zaletach tego jenerała. Oceniając zasługi jenerał-majora Czernickiego, mam sobie za obowiązek wynurzyć mu przy tej sposobności moją wdzięczność, w przekonaniu, że w nowych obowiązkach, czynność jego będzie tak pożyteczną, jak była dotąd.

Prezydent m. Warszawy. Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 331 posiedzeniu w dniu 12 (24) grudnia 1869 r., na zasadzie służącego mu prawa z mocy § 6 Najwyższego Manifestu z dnia 2 listopada 1869 roku, o poborze rekrutów między innemi postanowił: „Losowanie spisowych powołać „się mających w nadchodzącym poborze do służby „wojskowej, rozpocząć na kilka dni wprzód przed „terminem na ten cel oznaczonym lecz nie później „jak cztery dni, tak aby Urzęda Rekruckie niezawodnie rozpoczęły czynności w dniu oznaczonym „Najwyższym Manifestem dla rozpoczęcia poboru."

Wskutek tego Prezydent m. Warszawy w dalszym ciągu ogłoszenia swego z dnia 9 (21) grudnia 1869 roku, podaje do powszechnej wiadomości, że losowanie przez spisowych z m. Warszawy rozpocznie się w barakach rekruckich na Pradze, w dniu 12 (24) stycznia 1870 roku, o godzinie 8 z rana.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Stycznia.

Niedzielna *Wiener Ztng* nie przyniosła spodziewanego ogłoszenia o dymisji mniejszości lub większości przedlitawskiego gabinetu, i o mianowaniu nowych ministrów na miejsce usuwających się. Przesilenie gabinetowe zatem trwa jeszcze. W korespondencji naszej ze Lwowa, zamieszczonej poniżej, przedstawione jest stanowisko Galicji w obec tego przesilenia. Jeżeli większość centralistyczna weźmie górę, to według tej korespondencji, na miejsce hr. Alfreda Potockiego, zostałby powołany Ziemiałkowski do gabinetu, w Galicji zaś utrzymaneby było *status quo* i o przeprowadzeniu rezolucji sejmu galicyjskiego w radzie państwa nie mogłoby być mowy, dopókiby w gabinecie pozostał p. Giskra, główny jej przeciwnik. W razie utrzymania się centralistycznej większości gabinetu i stanowisko hr. Beusta byłoby zachwiane, gdyż kanclerz państwa jawnie się oświadczał za federalistyczną mniejszością gabinetu, a obok tego p. Schmerling, który prawdopodobnie zostałby powołany na prezesa nowego gabinetu przedlitawskiego, nie chciałby kontentować się drugorzędną rolą, jakąby musiał zajmować w obec hr. Beusta, kiedy niegdyś odgrywał pierwszorzędną rolę. Nieco śmiałem zdaje się przypuszczenie naszego korespondenta, że w razie otrzymania zwycięztwa przez federalistyczną mniejszość gabinetu to jest odcień Taaffe-Berger-Potocki, w Wiedniu obawiaćby się należało barykad, ponieważ hrabiego Taaffe uważają za naczelnika reakcji przeciwnej swobodom konstytucyjnym. Z memorjału mniejszości wcale nie można upatrywać takich dążeń hr. Taaffe, gdyż jak wiadomo, żąda on zmiany konstytucji ale na drodze konstytucyjnej, za pomocą zwołania osobnego ustawodawczego zgromadzenia. Dzisiejszy nasz telegram donosi o odręcznem piśmie cesarskiem, powierzającem p. Plenerowi uzupełnienie gabinetu, z czego się okazuje, że cesarz przychylił się do podania o dymisję mniejszości gabinetu, to jest hrabiego Taaffe, doktora Bergera i hr. Potockiego.

W Paryżu, opinję publiczną zajmowała mocno kwestja dochodzenia sądowego przeciwko Rochefortowi za jego artykuł w dzienniku *Marseillaise*, wzywający do buntu, a upoważnienie do którego to dochodzenia, jeneralny

prokurator wniósł żądanie do ciała prawodawczego. Niemoc rewolucjonistów, którzy wyraźnie przygotowali się do rozruchów w dzień pogrzebu Wiktora Noir, a potem nie mieli odwagi dać hasła, oraz stosunkowe umiarkowanie Rocheforta, jakie mu wyrzucają niektórzy jego stronnicy, uważane były przez niektórych za dostateczne powody do zaniechania tego procesu. Część lewego środka zamierzała nawet zaproponować w takim duchu wymotywowane przejście do porządku dziennego w ciele prawodawczem. Przewódcy tego odcienia będący w gabinecie, pp. Daru i Buffet wraz z Thiersem, zwołali z tego powodu zgromadzenie lewego środka i na niem p. Thiers oświadczył, że może byłoby lepiej, gdyby żądanie dochodzenia przeciwko Rochefortowi nie było wniesione do izby, ale skoro już zostało wniesione, należy je popierać; p. Daru zaś dodał, że ministerstwo uczyni kwestję gabinetową z tego upoważnienia. W takim stanie rzeczy zdawało się nie wątpliwem, że izba udzieli zgodnie z wnioskami swej komisji upoważnienie do wytoczenia procesu Rochefortowi, ale gabinet chce tymczasem przeprowadzić projekt poddania spraw prasowych pod jurysdykcję sądów przysięgłych, aby już proces Rocheforta odbywał się przed tym sądem, a tym sposobem wyrok wydany na niego miał daleko większe moralne znaczenie, niż wydany przez inne sądy. Według przewidywania, ciało prawodawcze, jak donosi dzisiejszy nasz telegram, znaczną większością, bo 226 głosów przeciwko 34, udzieliło upoważnienie do wytoczenia procesu Rochefortowi.

Z Madrytu donoszą, że republikanie zamierzają wnieść do kortezów rezolucję, wyłączającą na zawsze dom Burbonów od tronu hiszpańskiego.

Z Brazylji nadeszła wiadomość potwierdzająca poprzednie doniesienia, że Lopes, błąka się w pustyniach brazylijskiej prowincji Matto-grosso, i że wojna brazylijsko-paragwajska jest skończona.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *17 (5) stycznia.* **Odręczne pismo cesarskie powierza ministrowi handlu p. Plennerowi uzupełnienie gabinetu.**

Paryż, *17 (5) stycznia.* **Izba 226 głosami przeciw 34 uchwaliła dochodzenie sądowe przeciwko Rochefortowi.**

Paryż, *17 (5) stycznia.* **Pogłoski o niezgodzie w łonie gabinetu są fałszywe; we wszystkich kwestjach gabinet jest zgodny.**

Rzym, *17 (5) stycznia.* **Trzystu ojców odmówiło podpisania petycji na korzyść nieomylności papieża; inni przysposabiają kontr-petycję; sądzą, że nieomylność papiezka chyba nie uzyska moralnej jednozgodności.**

Monachjum, *17 (5) stycznia.* **Sejm został otwarty mową tronową króla, która wykazuje konieczność podwyższonego użytkowania z sił podatkowych kraju, utrzymania traktatów przymierza z Prusami, i obstawania przy zjednoczeniu Bawarji z Niemcami, z zachowaniem samoistności Bawarji.**

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 15 (3) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczege, p. Prax-Paris złożył projekt do prawa w przedmiocie obwieszczeń sądowych. P. Boutelier złożył inny projekt w przedmiocie prawa towarzystw wzajemnej pomocy do wybierania swoich prezesów. Izba przystąpiła następnie do roztrząsania w dalszym ciągu swego regulaminu. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Florencja, 14 (2) stycznia. Opinione* zaprzecza wiadomości podanej w depeszy ogłoszonej w kilku dziennikach zagranicznych, w przedmiocie oświadczeń, które miały jakoby być złożone przez posła francuzkiego rządowi włoskiemu we względzie kwestji rzymskiej. *(Tamże).*

* *Londyn, 15 (3) stycznia. Morning Post* powiada, że jest upoważniony do zaprzeczenia pogłosce o mniemanem odwołaniu p. de La Valette ze stanowiska ambasadora francuzkiego w Londynie. Pismo to dodaje, że p. de La Valette posiada zaufanie nowego gabinetu. *(Tamże).*

* *Lizbona, 14 (2) stycznia.* Ostatnie wiadomości z Brazylji potwierdzają to, co donoszono poprzednio o wypadkach w Brazylji. Lopez tuła się w pustyni Vacaria, w prowincji brazylijskiej Matto-Grosso. Wojna jest ukończona. *(Tamże).*

* *Kair, 15 (3) stycznia.* Ponieważ wielki napływ pielgrzymów, którzy mają udawać się do Mekki, budzi obawy wybuchu cholery, przeto rząd egipski przedsięwziął takie środki sanitarne, że można być pewnym, iż zapobieżonem zostało wszelkiemu niebezpieczeństwu. *(Tamże).*

* *Nowy-Jork, 14 (2) stycznia.* Powstanie nad rzeką Czerwoną przybiera większe rozmiary. P. Riell przybrał tytuł wodza naczelnego. Skarb towarzystwa hudsońskiego wpadł w ręce powstańców. Banda indjan należących do pokolenia Sioux posunęła się przeciw fortowi Garry, gdzie zainstalowaną została załoga złożona z powstańców. Obawiają się na serjo, ażeby wojna z indjanami nie rozciągnęła się do granicy Minnesoty. *(Tamże).*

* (Stosunki delegatów galicyjskich) względem teraźniejszego gabinetu przedlitawskiego zaczynają się wyjaśniać. Utworzyli oni z siebie formalne koło polskie, wybrawszy Grocholskiego na prezesa, Grossa na wice-prezesa, a Sawczyńskiego i Czerkawskiego na sekretarzy. Wszyscy oni należą do klubu rezolucjonistów, z wyjątkiem Grocholskiego, który chociaż nie zapisał się na listę tego klubu, zawsze jednak działał zgodnie z programem rezolucjonistów, a zatem koło polskie obstaje za autonomją Galicji, stanowiącą naturalny krok ku federacji. Lecz najenergiczniejsza praca delegacji polskiej nie może osiągnąć pożądanych rezultatów, dopóki utrzymuje się w swej mocy obecna polityka rządu wiedeńskiego, a tem bardziej jeżeli będzie rozwijaną w centralistycznym kierunku. Tymczasem wiadomo, że centralistyczny odcień stanowi w gabinecie większość, do której należą: pp. Giskra, Herbst, Hasner, Plenner i Brestl. Za federacją oświadczyła się mniejszość składająca sie z pp. Taaffe, Potockiego i Bergera. Memorjał podany przez większość gabinetu cesarzowi austrjackiemu, proponuje wprowadzenie bezpośrednich wyborów, jako kamienia węgielnego, bez którego nietylko nie może być utrwalony centralizm, ale nawet jest niemożliwe istnienie całej Austrji. Centraliści straszą poddanych austrjackich, że jeżeli system ten upadnie, nastąpią dla wszystkich ciężkie czasy, dla tego że władza koniecznie dostanie się w ręce reakcyjnej kamarylli. Najdzielniejszym i najgorliwszym sprzymierzeńcem centralistycznych ministrów ma być prezes gabinetu węgierskiego hrabia Andrassy, który wszelkiemi siłami opiera się mniejszości gabinetu, dążącej do nienawistnej dla madiarów i niemców federacji i do porozumienia z czechami. Wobec tej walki dwóch ministerjalnych systemów, galicjanie trzymają się ostrożnie, żeby nie powiedzieć biernie, z wyjątkiem klubu rozolucjonistów, który zgromadził się w liczbie 40 członków, aby pomiędzy innemi przedmiotami rozważyć system bezpośrednich wyborów. Jan Dobrzański, znany redaktor *Gazety Narodowej* „najłatwowierniejszy z Galicjan”, jak niedawno nazwał go *Głos Wolny*, wniósł propozycję, aby pod warunkiem uznania autonomji Galicji wymaganej w znanej rezolucji, w przedmiocie bezpośrednich wyborów przyjąć osobną postawę, to jest, pomódz niemieckiej mniejszości cesarstwa do scentralizowania Przedlitawji. Ale klub jednogłośnie odrzucił propozycję Dobrzańskiego i wypowiedział się bezwarunkowo tak przeciw bezpośrednim wyborom, jak i przeciw powiększeniu liczby delegatów wysyłanych do rady państwa, uznawszy oba projekta gabinetu za zamach na konstytucje i bezpieczeństwo państwa. Co się zaś tyczy wspomnionego wyżej koła delegatów polskich, to takowe niczem szczegółowem nie ujawnia swego istnienia, ostrożnie wyczekując na wypadki. Można na pewno powiedzieć, że przechyli się na tę stronę która przeważy i bedzie powołana do rządzenia państwem—czy nią będzie odcień federacyjny, czy centralistyczny. *(Warsz. Dniew.)*

* (Wieczór tańcujący). Na mocy zezwolenia JW. Jenerał - Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie, dany będzie w piątek d. 9 (21) stycznia, w salach klubu ruskiego w Warszawie, wieczór tańcujący na dochód Mikołajewskiej ochrony dzieci żołnierskich. Bilety wejścia na ten wieczór, nabywać można w samej ochronie u zarządzającego interesami tejże i u kredencerza klubu, po cenie: za bilet familijny po rs. 3, za bilet pojedynczy po rs. 1 kop. 50. Za biletem familijnym może wejść jeden kawaler i kilka dam. Początek wieczoru o godzinie 9-ej. W czasie tańców roznoszone będą bezpłatnie: herbata, chłodniki i lody. Dla wstępu na galerję, oddzielnych biletów nie będzie.

* (Opieka nad zwierzętami i kary policyjne). Tutejszy oddział towarzystwa opieki nad zwierzętami nader mało ujawnia swą działalność, zapewnie dla tego, iż nie posiada swego oddzielnego organu. Nie mniej jednak ślady tej działalności spotykamy w karach wymierzanych, ozy to z inicjatywy członków towarzystwa, czy też przychodzącej mu w pomoc policji, na przekraczających przepisy ludzkości w obchodzeniu się z zwierzętami. Już niejednokrotnie czerpiąc wiadomości z rozkazów dziennych do policji wykonawczej, wzmiankowaliśmy o podobnych karach. Teraz znów w trzech ostatnich takich rozkazach spotykamy wymienienie 2 osób ukaranych za okrutne obchodzenie się ze zwierzętami, 1 za ciasne upakowanie cieląt, 3 za przeciążenie koni nad siły, 1 za jazdę z ciężarem w słabego konia, 11 za jazdę w zmęczone i poranione konie, 1 za jazdę w chorego konia, 1 za jazdę w kulawego konia, 1 za jazdę w poranione konie i 1 za jazdę w konie obtarte; te ostatnie dwie kary dotknęły dorożkarzy, z którymi władza policyjna, również jak i z właścicielami domów, dla osobistych korzyści opierającymi się spełniać przepisy dążące do dobra i wygody publicznej, ma najwięcej do czynienia. Tak, w tychże rozkazach spotykamy wymienionych 2 dorożkarzy ukaranych za pobranie wyższej nad taksę opłaty i 1 za odmowę jazdy; zaś 3 aż właścicieli domów, ukaranych za nieoświetlanie schodów.

* (Drukowanie książek dla ociemniałych.) Pod tym tutułem *Gazeta Polska* zamieściła następujący artykuł dyrektora warszawskiego instytutu głuchoniemych i ociemniałych p. J. Papłońskiego. „Przy umysłowem kształceniu ociemniałych niezbędnemi są książki, drukowane dla nich literami wypukłemi, przeznaczonemi nie dla wzroku, lecz dla zmysłu dotykania. W różnych instytucjach zagranicznych wymyślono dla nich szczególne alfabety, które albo do zwyczajnego łacińskiego są zbliżone, albo też ugruntowane są na zasadach zupełnie odrębnych, nic wspólnego z naszem abecadłem nie mających. Taką oryginalnością odznacza się szczególniej metoda Bruille'go, używana we Francji i Belgji. Niedokładność tej metody okazuje się już z tego, że pismo ociemniałego jest dla widzącego zupełnie nieprzystępnem; uczenie się zaś jego jest dla każdego widzącego mozolnem i do spamiętania trudnem. W zakładach niemieckich posługują się zwykle alfabetem łacińskim, mniej lub więcej do zwyczajnego pisma zbliżonym. W instytucie warszawskim przez długi czas ograniczano się tylko na alfabecie wykłuwanym literami szpilkowemi, i takim alfabetem ułożony został w dawnych czasach elementarz dla ociemniałych, praca ta wszakże była zbyt mozolną, każdy egzemplarz bowiem wymagał oddzielnych trudów; można więc było wydrukować kilka egzemplarzy, lecz nie podobną rzeczą było marzyć nawet o daniu oddzielnego egzemplarza każdemu wychowańcowi w ręce. Jeden z najznakomitszych dobroczyńców instytutu p. Ksawery Pusłowski, chcąc zaradzić tej potrzebie ociemniałych, sprowadził z zagranicy swoim kosztem czcionki wypukłe, któremi też niebawem jedna książka wydrukowaną została. Pracy tej podjął się ówczesny nauczyciel instytutu ś. p. Paweł Ryłkowski. Książka ta jednak wydrukowana w roku 1853 z powodu zbyt małej wypukłości liter, i ich zbyt drobnej objętości, okazała się zupełnie bezużyteczną. Takim sposobem rzecz ta leżała odłogiem aż do roku 1866, kiedy za staraniem obecnej władzy instytutowej, zrobione zo-

stały w Banku Polskim przez uzdolnionego sztycharza p. Antoniego Wizbeka, nowe matryce, z których przez wielce zasłużonego b. nauczyciela instytutu p. Leona Talmę odlane zostały na małej ręcznej maszynce odpowiednie czcionki, i temi w 1866 roku został wydrukowany elementarz do użytku wszystkim ociemniałym oddany. Litery te są bardzo wyraźne; że jednak wydawały się cokolwiek za duże, wstrzymano się z dalszem drukowaniem książek. Instytut udał się do cesarskiej giserni w Wiedniu, żądając innych matryc podług przesłanego wzoru. Po otrzymaniu ich i odlaniu liter w giserni p. S. Orgelbranda, sprobowano drukować niemi, lecz przekonano się, że matryce odrobione były tak niedokładnie, iż pogłębienie w nich liter było tak nierówne, i odlane litery miały wyniosłość tak nieznaczną, że nawet malcy ociemniali, mający i palce małe i czułość w nich większą, rozpoznać wszystkich dokładnie nie mogli. Wróciliśmy więc do pisma wyrobionego przez p. Wizbeka w Banku Polskim, lecz liter odlanych z taką pracą przez p. Talmę użyć było już niepodobna; należało wezwać pomocy giserni p. S. Orgelbranda, gdzie pod okiem uzdolnionego gisera Petersa, odlane zostały czcionki z największą dokładnością. Postanowiliśmy zacząć drukowanie książek od ewangelij, i wybraliśmy najkrótszą z nich, a mianowicie według świętego Marka. Do wydrukowania elementarza używaliśmy przedtem zwyczajnej prasy introligatorskiej: brak środków nie dozwalał nam zaopatrzenia się w maszynę drukarską. Rok 1869 dał instytutowi możność zaradzenia i temu brakowi. Sprowadziliśmy maszynę drukarską z Lipska za rs. 360, i z Bogiem druk rozpoczęliśmy. Próbkę pierwszych dwóch stronnic rozsyłamy obecnie do wszystkich redakcji i znaczniejszych księgarni w Warszawie. Zamierzamy wszakże drukować tylko 100 egzemplarzy dla dawnych, dzisiejszych i przyszłych wychowańców i wychowanic instytutu. Są wszakże ociemniali i po za obrębem naszej instytucji, pozbawieni wzroku w wieku późniejszym w skutek chorób lub lat podeszłych. Dla takich możemy drukować ale tylko na żądanie, bo robić zapasy, dla zbyt wielkiego kosztu nie jesteśmy w stanie. Sam papier na jeden egzemplarz ewangelji świętego Marka kosztuje rs. 2 kop. 55 (złp. 17); jeden tylko egzemplarz zużyje całą rolę papieru długości 45 łokci, i taka jest cena jednej roli w papierni Soczewka, zkąd papier bierzemy. Objętość 224 kart, które zaledwie rzeczoną ewangelję drukiem wypukłym pomieścić mogą, byłaby zbyt znaczną na jędną książkę, i dla tego ewangelja ta w dwóch formach zawierać się będzie. Oprawa jednego tomu, w którym każda stronnica oddzielnie przyklejoną być musi, kosztować będzie po rs. 1 za tom; drukowanie i procent od wyłożonych funduszów obliczony został na rs. 1 do całego dzieła. Takim sposobem cena jednego egzemplarza ewangelji świętego Marka wyniesie rs. 5 kop. 55, lub bez oprawy rs. 3 kop. 55. Gdyby więc ktokolwiekbądź życzył posiadać podobnie wydrukowany egzemplarz ewangelji świętego Marka, może go sobie zamówić w instytucie w ciągu dwóch tygodni od daty dzisiejszego ogłoszenia. Wszyscy wychowańcy instytutu warszawskiego, oraz wszystkie wychowanice tego zakładu, otrzymają po 1 egzemplarzu każdego mającego się drukować dzieła, bezpłatnie na czas dożywotni."

* (T y d z i e ń g i e ł d o w y). *D. 3 (15) stycznia.* Na berlińskiej giełdzie odbyły się zapisy na nowo emittowane pożyczki kolei niemieckich o którychśmy w ostatniem sprawozdaniu naszem już wspomnieli, o nowych projektach i przedsięwzięciach finansowych zaś wiadomości nie są jeszcze dojrzałe, by je można bezwzględnie powtórzyć. Spekulacja giełdy berlińskiej na wartości rublowe i w ubiegłym tygodniu się nie zmniejszyła, chociaż ich napływ z Petersburga, Rygi i nawet z Warszawy znaczniejszy jeszcze był aniżeli w tygodniu poprzednim. Nic dziwnego zatem że i kursa ich nie utrzymały się jednostajne, lub postępowały w ten sam sposób jak tygodnia poprzedniego, ale przeciwnie ulegały zmianom codziennym mniejszym lub większym; w końcu zaś różnice wykazują podwyższenie biletów bankowych o $^1/_8$%, listów likwidacyjnych o $^1/_4$%, listów zastawnych i listów ruskich o $^3/_8$%, akcij wielkiego towarzystwa o $^3/_4$%, a obniżenie kursów weksli petersburgskich długoterminowych o $^1/_3$%, weksli warszawskich o $^1/_4$%, obligacij terespolskich o $^1/_2$%, akcij warszawsko-wiedeńskich o $^1/_2$ talara i pożyczek premjowych o cały procent. Giełda petersburgska pozostaje w ambarasie o waluty zagraniczne potrzebne jej do pokrycia swych zobowiązań międzynarodowych, kursa remes pozostały więc nietylko wysokie, ale w tym tygodniu nowemu jeszcze uległy podwyższeniu, mimo nacisku jaki potrzeba gotówki wywierała na pewne kółko trasentów do takich operacij zmuszonych. Trasowania giełdy rygskiej mało tylko dostarczyły zapasu remes, który nadto jeszcze podzielony został pomiędzy Petersburgiem i Warszawą o to z sobą konkurującemi. Co do obrotów papierami publicznemi i kolejowemi, spekulacje terminowe bardzo smutne na giełdzie petersburgskiej wyrodziły skutki i okoliczności, o których raport giełdowy z 11 b. m. w sobotnim numerze naszej gazety umieszczony, dostateczny podaje obraz, ale wcale nie pocieszający. Na giełdzie naszej w tym tygodniu większe znacznie panowało ożywienie aniżeli w tygodniu poprzednim. Potrzeba uregulowania swych stosunków noworocznych z zagranicą zmusiła do większych zakupów remes z jednej, a potrzeba gotówki w czasie zamknięcia czynności banku polskiego, do liczniejszych trasowań z drugiej strony. Tym więc sposobem kursa walut zagranicznych na początku tygodnia nieco niższe, w miarę wzrastającej chęci kupna, oraz skutkiem niekorzystnych notowań berlińskich i petersburgskich w końcu tygodnia znowu się podwyższyły, jak np. weksli pruskich o $^1/_3$% (z 119, 17 $^1/_2$—119, 118, 95 na 119, 47 $^1/_2$—119, 85), wiedeńskich o $^5/_{12}$, $^2/_3$% (z 97, 80 na 98, 32 $^1/_2$), londyńskich o $^1/_2$, $^1/_3$% (z 8, 13 na 8, 16), a paryzkich o $^1/_6$, $^1/_3$% (z 97,35 na 97, 50). Obroty zatem w wekslach były obszerniejsze, mianowicie w trasowaniach pruskich, petersburgskich i wiedeńskich i w gotowych remesach na Londyn i Paryż. Papieru wywozowego było mało, zastępowano go prawie wyłącznie obrotami bankierskiemi i tem czem nas giełda rygska i berlińska obdzieliły. Ruch w papierach publicznych ożywia się u nas teraz przez spekulację i kupna terminowe, co tranzakcje mnoży i urozmaica. Kupowano mianowicie większe ilości listów zastawnych i listów likwidacyjnych, skutkiem czego kursa ich w tym tygodniu znacznie się podniosły, a mianowicie listów zastawnych obu serij o $^5/_6$, $^3/_5$% (z 93, 58—93, 33 na 94, 43—93, 93 i z 92, 58—92, 33 na 93, 43—92, 93), a listów likwidacyjnych o $^1/_2$, $^{11}/_{20}$% (z 76, 9—75, 76 na 76, 61—76, 31). Za listy likwidacyjne na dostawę za miesiąc płacono nawet po 77% łącznie z wartością kuponu. Listy zastawne pięcioprocentowe ruskie sprzedawano tylko bez kuponu styczniowego, mimo takiego ogołocenia tego papieru z ponęty na różnicę srebra, która główną dotąd zachętę do spekulacji stanowiła, kurs tego papieru podniósł się za notowaniami berlińskiemi i petersburgskiemi o $^1/_2$, $^3/_4$%. Pożyczkę premjową pierwszej emisji kupowano w ostatnich dniach losowanie poprzedzających po najwyższych kursach (158, 158 $^1/_2$, 158 $^3/_4$) w niewielkich jednak sumach; sztuki drugiej emisji mało jeszcze są poszukiwane, kurs ich jednakże w widokach spekulacyjnych na chęci graczy, już się o cały procent podniósł, naśladując w tem dążności giełd berlińskiej i petersburgskiej. W akcjach kolei żelaznych obroty w tym tygodniu były mniejsze mianowicie mniej kupiono akcij warszawsko-wiedeńskich i terespolskich; pierwsze skutkiem tego obniżyły się o $^1/_2$—$^3/_4$%, terespolskie utrzymały się jednakże na podwyżce kursowej z pierwszych dni tygodnia. Akcij bydgoskich zakupiono sumy większe na rachunek zagraniczny z utrzymaniem kursu zeszłotygodniowego. Obligi towarzystwa kredytowego były poszukiwane ale za niewielkie sumy ofiarowane żądane kursa za wysokie (100 $^3/_4$) tak, że tranzakcje nie dochodziły do skutku. Metalików czteroprocentowych nie dostarczano, ani biletów banku cesarstwa. (*Gaz. Hand.*)

*(P o r ó w n a n i e d o c h o d u z a m i e s i ą c g r u d z i e ń 1869 r.)

a) na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej:

	rok 1868 rsr.	rok 1868 kop.	rok 1869 rsr.	rok 1869 kop.
z przewozu osób	53,835	36	54,427	67
z przewozu tow.	178,112	33	160,820	03 $^1/_2$
różne dochody	63,493	60	20,184	07 $^1/_2$
razem	295,441	29	235,431	78

W r. 1869 mniej rs. 60,009 kop. 51.

Od początku stycznia do końca grudnia 1869 r. dochod wynosi . . . rs. 2,653,978 kop. 09.

W tym samym czasie w r. 1868 dochod wynosił rs. 2,767,550 kop. 06

Zatem w r. 1869 mniej o rs. 113,571 kop. 97.

b) na drodze żelaznej warszawsko-bydgoskiej:

	rok 1868 rsr.	rok 1868 kop.	rok 1869 rsr.	rok 1869 kop.
z przewozu osób	11,325	31	12,302	32 $^1/_2$
z przewozu tow.	40,088	37 $^1/_2$	46,059	65 $^1/_2$
różne dochody	64,800	14	39,982	23
razem	116,213	72 $^1/_2$	98,344	21

W r. 1869 mniej rs. 17,869 kop. 51 $^1/_2$.

Od początku stycznia do końca grudnia 1869 r. dochód wynosi . . . . rs. 668,032 kop. 12.

W tym samym czasie w r. 1868 dochód wynosił. . rs. 659,801 kop. 44.

Zatem w r. 1869 więcej. rs. 8,230 kop. 68.

* (B u d o w a k o s z a r). *Dzien. gub. lubelski* donosi, że dowódca 5-go pułku aleksandryjskiego huzarów Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza, Starszego zakomunikował gubernatorowi lubelskiemu wiadomość, że właściciel dóbr w powiecie chołmskim, p. Roztworowski, urządził w majątku swoim Milejewie, dla 3-go szwadronu pułku pomienionego, w budynku byłej fabryki tabacznej, wyborne pomieszczenie, tak dla koni frontowych, jak również dla huzarów, z piekarnią i łaźnią, ujeżdżalnią i budynkiem krytym dla musztry pieszej, oraz z trzema lokalami dla oficerów. W ogóle pomieszczenie dla wojska urządzone zostało przez p. Roztworowskiego z wszelkiemi dogodnościami i zajęte już jest przez szwadron na kwatery zimowe.

* (K r o n i k a m u z y c z n a). Podług doniesienia gazety *Wiest*, 28 grudnia, w sali klubu szlacheckiego zgromadziło się około 4,000 osób, na koncert dyrektora orkiestry opery włoskiej p. Vianezi. Po świetnej uwerturze z opery Rosiniego „Sroka złodziej", występowali pp. Bettini i Gasie (w duecie z opery Rosiniego „Zora"). Następnie p. Graziani pięknym głosem odpśpiewał arją z opery Verdi'ego „Machbet". Arji z opery „Wesele Figaro", śpiewanej przez panią Volpini, wielbiciele tej śpiewaczki zażądali powtórzenia. Duet pp. Mario i Steller z opery Merkandantego „Westalka", także był powtórzony. P. Zuchini pocieszał publiczność humorystycznym śpiewem Tran—Tran, z opery „Don Bucefalo" Canoniego. Nakoniec w 7-m numerze wystąpila pani Patti, powitana grzmotem oklasków, i świetnie wykonała finał z opery Meeyrbeera, „Gwiazda Północna", z akompanjamentem dwóch floterwersów (pp. Ciardini i Puni). W niektórych ustępach nie można było rozróżnić głosu od fletu i fletu od głosu; walka instrumentów z głosem primadony w trudnych figurach i ruladach trwała długo, ale nareszcie primadona odniosła zwycięztwo nad instrumentem, w takim ręku jak pierwszorzędnego wirtuoza Ciardi. W drugiej części koncertu wykonane było po raz pierwszy w Petersburgu posmiertne dzieło Rosiniego, wielka msza w 13 numerach. Wykonawcami byli panie Frici, Trebelli, Patti, panowie Calzolari, Bagagiola, Rosi, Mee, Fortuna. Pani Patti odśpiewała pieśń „Crucefixus", w wysoko religijnym, wzniosłym stylu, bez wszelkich fiorytur, jakiemi tak często grzeszą włosi. Msza Rosiniego jest to dzieło nader zajmujące, świeże, w wysokim stopniu eleganckie, ale pod względem stylu koscielnego, obok pseudo-dramatycznego swego wyrazu, jest zbyt teatralne, co jest także wadą i jego Stabat Mater.—Gazeta *Golos* donosi, że pani Patti zamierza opuścić scenę i podobno występuje tu ostatni rok; a gazeta *Wiest* twierdzi, że margrabina Caux i na przyszły sezon opery włoskiej zawarła z dyrekcją teatrów petersburgskich kontrakt, o zerwaniu którego nie było dotąd mowy.

*(**Kurjerek**). W atmosferze wciąż jednako—wprawdzie wczoraj znowu śnieżek popruszył nieco, lecz tak krótko i w małej ilości, że tylko na dachach domów lub w ogrodach znać ten jego maleńki przyczynek. Powietrze dziś od rana oziębiło się nieco.

— Woda na Wiśle, snać obrażona, że ją mróz nie ściska... wzburzyła swoje łono i podniosła się znacznie, ze szkodą stojących w przystani pod mostem, łazienek letnich i wind pływających.

— W przeszłą sobotę odbył się pierwszy w b. karnawale wieczór tańcujący w resursie obywatelskiej, na którym zgromadzeni goście bawili się ochoczo a młodzież prowadziła raźnie tańce przerwane na chwilę wspólną po północy wieczerzą. Na tej zabawie znajdowali się, prezydent miasta z rodziną i ober-policmajster warszawski.

— Wieczór tańcujący w resursie kupieckiej odbędzie się, nie dnia 17 (29) b. m. jak było ogłoszone, tylko dnia 10 (22) t. j. w przyszłą sobotę, o godzinie 10-ej wieczorem, na który bilety wydawane będą w resursie w czwartek, piątek i sobotę — od godz. 4-ej do 7-ej po południu każdego dnia.

— Po odbytej wczoraj jeneralnej próbie, dziś tedy opera „Sapho" rozpocznie sezon tegorocznej trupy włoskiej.—Niewątpliwie też publiczność zgromadzi się tłumnie dla usłyszenia nieznanej opery i nowych jej wykonawców.

— Romeo i Julja wciąż budzą wielką ciekawość i wczorajsze przedstawienie tej trajedji napełniło salę. Publiczność słusznie czyni, otaczając takiem uznaniem i wielkie dzieło Szekspira i grę artystów, którzy wszyscy prawie z taką sumiennością i gorliwą pracą wykonywają powierzone im, większe i mniejsze role.

— A propos teatralnych dziejów, donosimy że emeryt sceny tutejszej, Rychter, przybył do Warszawy. Występował on w rolach gościnnych na scenie krakowskiej, z ogromnem powodzeniem, lecz teatr krakowski zaczyna ubożeć w tej chwili... dyrektor jego, hr. Skorupka dał dymisję znacznej liczbie artystów od razu! W tej liczbie znajdują się pp. Nowakowscy, pani Aszpergerowa, panna Górecka

i p. Dobrzański. Oprócz tego ostatniego, wszyscy inni dymisjonowani artyści udają się na nowozałożoną scenę do Poznania, dokąd także zdąża i Rychter. Tak więc świetny niedawno personel sceny krakowskiej zredukowany został do nader skromnej cyfry. Jeden z byłych aktorów tegoż teatru, p. Zamojski, ma niedługo debiutować na tutejszej scenie.

— *Kurjer Warszawski* donosząc wczoraj o tańcach jakie trwają obecnie w jednym z szynków na placu Wareckim, zwraca uwagę p. majstrów tutejszych, ażeby zajrzawszy tam, poskromili terminatorów używających tej niewinnej rozrywki. Dla czego? Czyliż ci młodzi chłopcy, skuleni przez dzień cały nad pracą, nie mają prawa zabawić się wieczorem, choćby tylko dla wyprostowania członków i dla samego zdrowia? Niech tańczą sobie! byleby nie dopuszczali się innych, istotnie szkodliwych czynów.

— Znany z talentu, elew tutejszego konserwatorjum a uczeń Ap. Kątskiego, skrzypek, p. Władysława Górski, znajduje się obecnie w Dreznie, gdzie w dniu 16 b. m., grał z wielkiem powodzeniem w obec licznej publiczności.

— Znany wiolonczelista p. Herman, miał w dniu wczorajszym dać koncert w Kaliszu.

— Jutro rozpoczynają się kursa nauk w tutejszym uniwersytecie, a w dniu 21 b. m. czyli w przyszły piątek, otwierają się także kursa nauk w konserwatorjum muzycznem.

— Na tutejszą wystawę sztuk pięknych, przybył nowy obraz Majtejki, średnich rozmiarów—przedstawia on wnętrze grobu Kazimierza W. przy świetle pochodni.

— Ostatnie przedstawienie magika Muchameda Izmaela, dane będzie na korzyść ubogich w dniu 8 (20) stycznia r. b. o godzinie 7½ wieczorem w sali gmachu warszawskiego towarzystwa dobroczynności przy ulicy Krak.-Przedm. Cena miejsc: Bilet do krzeseł w pierwszych 5-u rzędach rs. 1, w następnych 5-u kop. 75, w ostatnich rzędach kop. 50; loża z 6-ma biletami rs. 6, z 4-a rs. 4; parter kop. 50; galerja kop. 30; biletów nabyć można każdodziennie w kancelarji towarzystwa od godziny 10-ej rano do 6-ej z południa.

— Dom bankierski p. Blocha, wyprawił już pięciu inżenierów dla wystudjowania przyszłej drogi żelaznej, która ma się budować na przestrzeni pomiędzy Brześciem, a Berdyczowem.

— Podobno kilku b. uczniów b. szkoły głównej, ma zamiar urządzić odczyty celem zebrania funduszu przeznaczonego na założenie tu ochrony dla chłopczyków mojżeszowego wyznania.

— Wkrótce jednocześnie będą dawać koncerta w Poznaniu dwaj najpierwsi fortepjaniści: Rubinstein i Tausig.

— W Madrycie i okolicach tej stolicy od początku nowego roku panują niesłychane mrozy. Członkowie łyżwowego klubu paryzkiego, którzy w braku lodu wybierają się aż do Gdańska na ślizgawkę, mogą skrócić sobie podróż udając się do Hiszpanji.

— W jednem z portowych miasteczek w Asturji (w Hiszpanji) jakiś rybak znalazł wyrzuconą z morza skrzyneczkę zardzewiałą i zdawna okrytą muszlami (znak że musiała bardzo długo znajdować się w morzu). Gdy u miejscowego proboszcza otworzono tę skrzynkę, znaleziono w niej piękną rękę kobiecą zabalsamowaną starannie i okrytą bransoletą z kilku kosztownemi szmaragdami. W skrzynce nie było żadnego objaśnienia o tym szczególnym depozycie powierzonym morzu.

— Zaonegdaj, w cyrkule Łazienkowskim, w domu pod Nr. 1712, Wincenty Tymiński, majster stolarski, wraz z żoną swoją Marjanną, zagorzeli od swędu z pieca zapalonego węglem kamiennym, lecz skutkiem śpiesznie udzielonego przez uczątkowego naczelnika Zaranowskiego ratunku, przywróceni do życia i już wyszli z niebezpieczeństwa.

— W cyrkule Zamkowym, na moście Aleksandrowskim, Bułajtys i Murawski, żołnierze straży ogniowej ścigając się, stróżowi konnej drogi żelaznej Krygerowi, stłukli nieszkodliwie plecy i lewą rękę. Krygera odesłano na kuracje do szpitala Dzieciątka Jezus a winni powołani zostaną do odpowiedzialności.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Sobornym, Józef Mroczkowski, czeladnik krawiecki, w domu pod Nr. 1791/2 zamieszkały, lat 49 wieku liczący, w własnem mieszkaniu, przez powieszenie pozbawił się życia. Przyczyna samobójstwa dotąd niewiadoma. O wypadku tym zawiadomiono kogo należy.

— W cyrkule Powązkowskim, Teresa Obrzydowska, lat 75 wieku licząca, znana pijaczka, w domu pod Nr. 1128 zamieszkała, w zamiarze pozbawienia się życia, zrządziła sobie brzytwą cztery rany w lewej ręce, lecz zaraz sama krew zatamowała i życiu jej nie zagraża niebezpieczeństwo. Obrzydowska odesłana do szpitala, a po wyleczeniu, postąpionem z nią zostanie podług prawa.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

	wczoraj		*dziś*	
Za talar	rs. 1	kop. 21	rs. 1	kop. 21.
Za frank	„ —	„ 33½	„ —	„ 33½.
Za złoty reń.	„ —	„ 68	„ —	„ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Poświęcenie cerkwi.) *Kijewlanin*, donosząc o poświęceniu w dniu 20-m października 1869 roku cerkwi we wsi Subotowie, wzniesionej przez Bohdana Chmielnickiego, podaje następujące szczegóły historyczne, dotyczące tej świątyni: O 20-cia wiorst od miast Czygirina, który był stolicą znakomitego Bohdana Chmielnickiego, znajduje się familijny jego majątek, wieś Subotowo. Pozostały tam jeszcze fundamenta domu Chmielnickiego i staw wyschnięty z resztkami grobli usypanej z ziemi, który należał do tego domu. Pomiędzy tym stawem i dworem Chmielnickiego, na wzniesieniu, zachowała się cerkiew murowana, zbudowana przez niego w roku 1651, pod wezwaniem św. proroka Eljasza; niewielka ta cerkiew jest sklepiona, mury zaś jej, zbudowane z cegły z domieszaniem ogromnych kamieni polnych, mający sążeń grubości. Cerkiew ta była nie parafjalną, lecz domową Bohdana Chmielnickiego; można nazwać ją również zamkową lub forteczną, albowiem dom Chmielnickiego otoczony był podwójnym szeregiem wałów. W cerkwi tej pochowani byli pod chórami, w stronie południowej, starszy syn Bohdana, Tymoteusz, i sam Bohdan —ojciec kozacki, za którego nabożeństwo żałobne odprawione było przez zarządzającego metropolją kijowską, arcybiskupa czernichowskiego Łazarza Baranowicza, w asystencji licznego duchowieństwa. Bardzo być może, iż cerkiew ta zbudowaną została w tym celu, ażeby służyła za grób dla rodziny Chmielnickich. Lecz wojewoda polski Czarnecki, jak wiadomo, kazał odkopać kości Bohdana i jego syna, spalić takowe i rozproszyć popiół zapomocą wystrzała z działa. Wkrótce też sama świątynia przyszła do upadku. Podanie ludowe niesie, że spustoszenie tej cerkwi rozpoczęte zostało przez niegodnego młodszego syna Bohdana, Jerzego, który walcząc przeciw ojcu, poobalał wystrzałami z dział kopuły cerkwi. Zresztą, nabożeństwo odprawiane było w tej świątyni jeszcze na początku XVIII wieku, o czem świadczy ocalała płócienna podstawę mensy, która dana była tej cerkwi przez biskupa perejasławskiego Jana. Zupełne spustoszenie dokonane zostało w końcu zeszłego wieku: cerkiew pozostała bez dachu, belki pogniły, sklepienia i mury porysowały się. Zarząd kijowskiej izby dóbr państwa postanowił nareszcie 20-cia lat temu rozebrać całkiem tę budowę starożytną. Na szczęście, zamiar ten natrafił na opór ze strony proboszcza miejscowego, księdza Romana Orłowskiego, oraz władzy djecezjalnej. Na skutek wstawienia się tej władzy, przy usilnych staraniach księdza pomienionego, po długiej korespondencji i po ułożeniu znacznej liczby anszlagów, wyasygnowana została ze skarbu suma, za którą odrestaurowano mury cerkwi i zbudowano osobną przy niej dzwonnicę.

* (Otwarcie zakładów naukowych). Czytamy w *Kijewlaninie*, że rok 1869 odznacza się otwarciem w kraju południowo-zachodnim znacznej liczby zakładów naukowych. Założone zostały mianowicie przez okręg naukowy kijowski: seminarjum nauczycieli w Kijowie, progimnazja żeńskie w Złotopolu, Białej Cerkwi i Niemirowie i 32 szkoły dwuklasowe męzkie i żeńskie, z klasami przygotowawczemi i ze zmianami dla dziewcząt, i porobiono już wszelkie przygotowania do otwarcia gimnazjum żeńskiego w Kijowie. Tak znacznej liczby zakładów nie otwierano przedtem w pomienionym kraju w ciągu kilku lat. Bardziej jeszcze pocieszającym jest ten fakt, że jednocześnie ze szkołami rządowemi, zakładane są staraniem osób prywatnych szkoły ludowe. Pierwszy przykład do tego dany był rok temu na Wołyniu, własną pracą i własnemi środkami osoby całkiem prywatnej, zajmującej bardzo skromne położenie byłego nauczyciela szkoły powiatowej. Jest to szkoła rzemieślniczo-elementarna we wsi Piszczawie. Następnie otwarta została przy Ławrze poczajowskiej szkoła rzemieślnicza.

* (Dyplom dla Johna Foxsa.) *Mosk. Wied.* donoszą, że na posiedzeniu rady miejskiej moskiewskiej 17-go grudnia, przedstawiony został dyplom dla obywatela stanów północno-amerykańskich Johna Foxsa na tytuł obywatela honorowego miasta Moskwy. Dyplom ten godzien jest uwagi pod względem pięknego rysunku, a nawet samego futerału. Na arkuszu papieru bristolowego, długości 1¼ arsz., szerokości 1 arsz., narysowana jest akwarelą wieża Kremlinu, nad murem której pośrodku mieści się herb państwa. Po bokach wieży, w ruskim stylu z kolumnami wzorzystemi i dachem stożkowym wyrobione są pięknie szczegóły przy doborze kolorów; w dwóch medaljonach pośród tych kolumn narysowane są tuszem pomnik Minina i Pożarskiego, kaplica Iwerska i brama Woskresieńska. Obie te wieże połączone są portykiem, pośrodku którego wyobrażony jest herb gubernji moskiewskiej; u dołu między kolumnami narysowany jest tuszem widok Kremlina i kamiennego mostu. W ogólności rysunek przedstawiający widok bramy pałacowej, wykonany został przez moskiewskiego artystę, Szerwuda. Pośrodku rysunku na białem tle umieszczony jest następujący napis, pięknym charakterem słowiańskim: „John Wiljan Foxs, przybyły do Jego Cesarskiej Mości z powinszowaniem kongresu północno-amerykańskiego z powodu uniknienia niebezpieczeństwa zagrażającego Jego Cesarskiej Mości i całemu narodowi ruskiemu, uchwałą rady miejskiej moskiewskiej 25 sierpnia 1866 roku, w dowód szczególnego szacunku gminy miejskiej moskiewskiej dla niego, jako godnego reprezentanta wielkiego i przyjaznego Rosji narodu północno-amerykańskiego, przyznany został z najwyższej decyzji, obywatelem honorowym miasta Moskwy.” (Następują podpisy prezydenta miasta i członków rady.) Dyplom ten umieszczony jest w futerale, na kształt książki, z ruskiej skóry z pięknie wyciśniętemi ozdobami. W środku książki, w kształcie wielkiego medalionu, umieszczony jest wielkiemi srebrnemi literami słowiańskiemi napis „Moskwa”; narożniki i klamerki, tudzież 24 główek gwoździ są z lanego srebra, pięknej roboty w ruskim stylu; wnętrze książki wyłożone jest białą morą. Srebrne ozdoby są roboty znanego fabrykanta Fischera. Książka mieści się w drewnianym futerale.

* (Kwestja dróg żelaznych). *Peterb. Listok* donosi, że z dniem 1 (13) stycznia, miał rozpocząć się ruch towarów, bez przeładowywania, na wszystkich drogach żelaznych ruskich; co się zaś tyczy pasażerów, będą oni mogli nabywać bilety jazdy na całą drogę, bez względu na to, dokąd życzyć sobie będą udać się. Tak, w Petersburgu można nabyć bilet jazdy do Taganroga, Kijowa, Kurska i t. d. Na drodze żelaznej Mikołajewskiej wydano już w tym względzie rozkaz.

* (Mineralne bogactwa południowej Rosji). Wiadomo, że w łonie ziemi nad Dońcem i w okolicach znajdują się niewyczerpane zapasy kamiennego węgla i antracytu, kopalnie żelaza i miedzi, a nawet soli. Podług doniesienia gazety *Golos*, wykryto teraz w tych miejscowościach pokłady ołowiu, sprowadzanie którego kosztuje Rosji bardzo drogo. Podług doniesienia tejże gazety, właściciele gruntów zawierających te pokłady, mają zawrzeć z sobą spółkę dla ich eksploatacji, i w tym celu przysłali umocowanych dla wyjednania od rządu zatwierdzenia spółki. Przyczem nadesłali próbki swych produktów kopalnych, między któremi na szczególną uwagę zasługują kawały rudy ołowianej, ważące pud i półtora puda, oraz ruda miedziano-srebrna, podobna do tej, jaka stanowi źródło materjalnego bogactwa Meksyku. Powiadają, że umocowani zamierzają wystawić te próby na widok publiczny, aby dać poznać produkta swego kraju, tak mało jeszcze znanego pod względem geologicznym.

* (Sprawa wojskowo-morska). Czytamy w *Kronszt. Wiest.*: Posiedzenie sądu wojskowo-morskiego, które odbyło się 22-go grudnia w Kronsztadzie, należy pod wszystkiemi względami do liczby najciekawszych ze wszystkich posiedzeń, jakie miały kiedykolwiekbądź miejsce w naszym sądzie morskim. Na posiedzeniu tem roztrząsana była sprawa o uderzenie baterji pancernej *Kreml* o fregatę szrubową o 57 działach *Oleg*, co miało miejsce podczas ewolucji, które odbywały się 3-go sierpnia 1869 roku, naprzeciw wyspy Hogland. Od godziny 11-ej zrana, sala sądowa napełniła się publicznością, złożoną głównie z marynarzy. Pomiędzy obecnymi znajdowały się atoli nie tylko osoby obce, lecz także damy. Rezolucja sądu była następująca: Dnia 22-go grudnia 1869 roku, sąd wojskowo-morski kronsztadzki, po roztrząśnięciu sprawy o uderzenie baterji pancernej *Kreml* o fregatę szrubowaną *Oleg*, 3-go sierpnia tegoż roku, koło wyspy Hogland, uznał dowódcę baterji *Kreml*, kapitana klasy 2-ej Aleksego Aleksandrowicza Korniłowa, mającego 39 lat wieku, winnym nieostrożności, zależącej na tem, że znając niedokładności statku, którym on dowodził, odważył się wejść

podczas ewolucji w prąd baterji *Pierwieniec*, która go wyprzedziła, co spowodowało zatonięcie fregaty *Oleg*. Przeto, na zasadzie zbioru post. karnych morskich, ks. I art. 370 i 372, oraz rozkazu Jego Cesarskiej Wysokości Jeneral-Admirała, z 20-go stycznia 1869 roku N. 10, sąd postanowił: kapitana klasy 2-ej Korniłowa, ze względu na okoliczności zmniejszające jego winę, skazać na naganę w rozkazie. Straty poniesione na skutek zatonięcia fregaty *Oleg*, oraz koszta na zaspokojenie strony cywilnej, majtka nieograniczenie urlopowanego Jana Wasiljewa, mają być wynagrodzone przez kapitana klasy 2-ej Korniłowa, na zasadzie art. 73-go ustawy wojsk. o karach. Ze względu zaś na szczególne okoliczności, wstawić się do Jego Cesarskiej Mości o przyjęcie strat w tej sprawie na rachunek skarbu. Byłego dowódcę fregaty *Oleg*, kapitana 1-ej klasy barona von Majdela, który nie został uznany w tej sprawie za winnego, na zasadzie I punktu 825 art. ustawy sądowej wojskowo-morskiej, uważać za usprawiedliwionego. Wyrok stanowczy sądu, zgodnie z rozkazem Jego Cesarskiej Wysokości Jeneral-Admirała z 9-go grudnia 1868 roku N. 137, przedstawić zarządzającemu ministerstwem marynarki, dla podania, za pośrednictwem Jeneral-Admirała, do Najwyższego uznania.

* (Szkoły szyprów). *Gołos* podaje jako pogłoskę, że kwestja względem założenia w południowych miastach rosyjskich szkół dla przygotowania zdolnych szyprów, zyskuje wiele sympatij tak w sferach rządowych, jakoteż w całym kraju Noworosyjskim. Powodem tego, jak słychać, ma być otwarcie nowej drogi handlowej, po wykopaniu kanału suezkiego. Wydanie normalnej ustawy dla żeglarzy jest wyraźną potrzebą tegoczesną. Co do miast, w których mogą być otwarte szkoły, powiadają, że kwestja ta ma być zdecydowana na ogólnem zgromadzeniu reprezentantów władz, biorących udział w tej mierze, i że na kolei są następujące miasta: Kercz, Noworosyjsk, Nikołajew, Marjupol, Poti, Sewastopol i Taganrog.

* (Telegraf indo-europejski). Gazeta *Kaukaz* donosi ze źródła wiarogodnego, że w tym miesiącu nastąpi otwarcie telegrafu indo-europejskiego. Otwarcie to ma być obchodzone w Tyflisie wielkim bankietem.

* (Komitet towarzystwa dla popierania ruskiego przemysłu i handlu), na ostatniem posiedzeniu swojem zajmował się, jak donosi gazeta *Wiest*, rozbiorem udziału, jaki towarzystwo przyjęło na siebie w przyszłej wystawie rękodzielniczej, tudzież rozpoznaniem publicznych zgromadzeń w przedmiocie kolei żelaznej syberyjskiej, jakie mają odbywać się wkrótce. Pierwsze zgromadzenie wyznaczone było 2 stycznia, lecz powodu zawiadomień otrzymanych przez prezydującego w komitecie ze strony interesowanych osób, uznano za właściwe rozpocząć te zgromadzenia 14 stycznia; przyczem przedstawienia dotyczące kwestji, jakie mają być rozpatrywane na tych zgromadzeniach, mają być złożone za dni kilka. Na temże posiedzeniu komitetu rozpatrywany był wniosek p. Wedeniapina o nadsyłaniu na wystawę wyrobów, niestanowiących właściwie produkcji fabryk, ale przedmioty miejscowej produkcji.

* (Sprzedaż napojów spirytusowych). W rozkazie oberpolicmajstra petersburgskiego, zamieszczonym w gazecie policyjnej, wyrażono: „Niektórzy z utrzymujących szynki napojów spirytualnych podali do mnie skargę, że miejscowa policja, zabraniając żołnierzom uczęszczania do utrzymywanych przez nich zakładów, ściesnia ich przemysł, i naraża ich na straty. Przy rozpoznaniu takowych skarg okazało się, że powód do nich podały: 1) powiększony dozor policyjny nad szynkami i traktjerniami, i 2) że działanie policji ogranicza się na tem, że ta uprzedza niższych stopni wojskowych o zakazie uczęszczania do pomienionych zakładów, i że w razie przekroczenia tego zakazu, podawano będzie do wiadomości najbliższej ich władzy. Mając na uwadze, że na mocy art. 436 t. III ks. 1-ej post. woj., opartego na najwyższym rozkazie, niższym stopniom wojskowym zabroniono uczęszczać do szynków, garkuchni, restauracji, traktjerni i t. p. zakładów; że zwierzchność wojskowa i morska niejednokrotnie wzywały pomocy policji względem dopilnowania ścisłego wykonania tego prawa, a nakoniec, że podług brzmienia art. 1-go t. XIV ust. o wykr., policja obowiązana jest wszelkiemi środkami zapobiegać naruszeniu praw, wypada wniosek, że powyższe działanie policji jest słuszne, a zażalenia pomienionych procederzystów, o stratach w handlu, nie mogą służyć za zasadę do osłabienia dozoru nad wykonaniem prawa".

* (Wystawa obrazu). Gazeta *Wiest* donosi, że wystawa obrazów znanego artysty Ajwazowskiego zbogacona została nowym jego utworem, przedstawiającym otwarcie kanału suezkiego. Obraz ten, odmalowany przez Ajwazowskiego po powrocie z Egiptu, godny jest uwagi tak pod względem kunsztu jako też podobieństwa.

* (Ilustracja). Ostatni numer czasopisma *Wsiemirnaja Ilustrjacja* obejmuje między innemi artystycznie wykonany drzeworyt, przedstawiający epizod z jubileuszu orderu św. Jerzego, mianowicie nabożeństwo i pokropienie wodą święconą orderu, w sali św. Jerzego w pałacu Zimowym.

* (Mikołaj von Zon). *Gon. Urzęd.* pisze, że 8 listopada o godzinie 2-ej w nocy, dymisjonowany radca dworu Mikołaj von Zon, wyszedłszy z klubu szlacheckiego do swego mieszkania, już się nie pokazał. Policja śledcza wykryła, że z klubu udał się on do zakładu publicznego „Eldorado" a ztamtąd z nierządnicami do mieszkania przy zaułku Spasskim, w domu Tura. Tam został on zrabowany i pozbawiony zmysłów przez zadaną truciznę, a następnie zamordowany; poczem tegoż dnia zwłoki jego włożono do tłumoka i odesłano koleją żelazną mikołajewską wieczornym pociągiem pasażerskim do Moskwy. Na stacji moskiewskiej rzeczywiście znaleziony został tłumok, wyprawiony z Petersburga 8 listopada, w którym znajdował się trup mężczyzny, z znakami otrucia i gwałtownej śmierci. Sześciu sprawców tej zbrodni aresztowano.

* (Stan powietrza). Gazeta petersburgska *Diejatielnost* pisze: Nie ma już u nas ani śladu zimy. Na ulicach nie widać ani odrobiny śniegu; droga sanna zamieniła się na kołową. Furmani, którzy poprzyjeżdżali z wiosek, nie wiedzą co począć. W ogóle zima teraźniejsza wyróżnia się nietylko w Petersburgu, lecz i wszędzie. Takież ciepłe zimy i następujące po nich wiosny, oraz wpływ takich zim na ludzi, miały miejsce, jak powiedziano w kalendarzu Hatzuch'a, w latach: 1172, 1289, 1421, 1538, 1572, 1607, 1612, 1617, 1659, 1692, 1791, 1807, 1822, głównie zaś w latach: 1172, 1572 i 1868. Zjawisko to tłomaczy się panowaniem wiatrów zachodniego i południowo-zachodniego, które są u nas ciepłe, albowiem pochodzą one zwykle z równikowego odbicia się prądu powietrza (od równika do bieguna, przez ocean Atlantycki). Linja przedziału pomiędzy prądem równikowym i biegunowym zmienia się ciągle, uchylając się niekiedy na zachód, niekiedy zaś dalej na wschód. W tym ostatnim wypadku panuje i u nas ciepło.

* (Cholera). Z urzędowych doniesień nadesłanych do wydziału lekarskiego ministerstwa spraw wewnętrznych po 25 grudnia r. z., pokazuje się, że w m. Orle od 11 do 18 grudnia, podług wiadomości miejscowej policji, zachorowało na cholerę 36 osób, wyzdrowiało 13, zmarło 25, a do szpitala miejskiego przybyło 18 cholerycznych, z których wyzdrowiało 11, zmarło 6. Z tego wypada, że epidemja ta w m. Orle słabnie. Cholera ukazała się także w m. Rosławlu, w gubernji smoleńskiej, gdzie zachorowało dwóch włościan z liczby robotników przy banhofie kolei orłowsko-witebskiej. Chorzy ci odesłani zostali 2 grudnia do szpitala miejskiego i pomimo udzielonej pomocy lekarskiej, zmarli tam 5 grudnia.

* (Kość mamuta). Z Pińska donoszą do gazety *Now. Wrem.*, że w dobrach księcia Leona Radziwiła w jeziorze Perewoju, leżącem na granicy powiatu pińskiego, rybacy przy łowieniu ryb dostrzegali przeszkodę przy zakładaniu niewodu, sądząc że to było drzewo lub coś podobnego; ale w tych dniach wyciągnęli niewodem wielką kość, ważącą 1 pud 30 funtów, i pokazało się, że jest to kość szczęki mamuta z czterema zębami płaskiemi. Książę Radziwił, dowiedziawszy się o tem, polecił aby tę kość odesłano do Petersburga.

* (Ostrygi). *Gołos* pisze: Niedawno baron R., jak słychać, posłał z Rygi do Taszkientu dla swego syna setkę ostryg, które upakowane zostały w blaszanej pace, napełnionej rozpuszczoną gliną i zamkniętej hermetycznie. Ciekawa rzecz jak dojdą te ostrygi do miejsca przeznaczenia. Mieszkańcy Taszkientu nie widzieli dotąd ostryg i nie wiedzą nawet o ich istnieniu.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 14 stycznia

Zostajemy pod wrażeniem wiadomości o niezwykłem w Wiedniu przesileniu, które w tej chwili dobiegło punktu kulminacyjnego. Za kilka dni rozstrzygnie się kto zwycięży, czy trójka mniejszości, czy piątka większości. Do pierwszej należy Potocki, co dla Galicji nie jest rzeczą obojętną. Za piątką, z Giskrą na czele, jest większość rady państwa, która jednak większości ludów Przedlitawji nie reprezentuje. Gdyby korona poszła za życzeniem większości izby deputowanych rady państwa, piątka ministerjalna przybrawszy nowych kolegów, utworzyłaby jedności gabinet, do którego wszedłby może na miejsce Potockiego, Ziemiałkowski. Hegemonja niemiecka w Czechach, w Morawji i w krajach dawnej Ilirji, obchodziłaby po swojemu zwycięztwo kultury niemieckiej nad barbarzyństwem słowiańskim, co prędzej później musiałoby sprowadzić dotkliwe dla Przedlitawji, a może i dla całej monarchji starcie. W Galicji utrzymanoby *status quo*, jeżeli delegacja galicyjska z rady państwa nie wystąpi. Wszakże na wszelki wypadek, czy delegacja wystąpi czy nie, rezolucja w razie zwycięztwa Giskry upadnie. To nie ulega najmniejszej wątpliwości, a tylko od zręcznego zachowania się delegacji sejmu galicyjskiego zawisło, czy Galicja nie zostanie popchniętą na drogę opozycji biernej, która u nas przeobraziłaby się wkrótce w chorobliwą agitację, prowadzącą najkrótszą drogą do rozruchów i ich nieubłaganych następstw...

Gdyby zaś korona przychyliła się do programu mniejszości ministerjalnej, obecna rada państwa musiałaby być rozwiązaną, co znów grozi barykadami w Wiedniu, który w Taafem upatruje naczelnika reakcji przeciw swobodom konstytucyjnym.

Najważniejszem jest jednak pytanie, czy obok zwycięzcy Giskry, potrafiłby się utrzymać przez czas dłuższy Beust. *H.*

Gdańsk, 15 stycznia.

Pogoda piękna i ciepła, nocami od trzech dni małe przymrozki. Wiatr południowy.

W Anglji targi zbożowe znów bardzo spokojne. Pszenica krajowa, która po większej części w lichej jest kondycji, była zaniedbaną, jedynie lepsze partje osięgały ceny zeszłego tygodnia, towar zagraniczny stały miał odbyt i w drugiej połowie tygodnia tylko przy ustępstwie 1 szylinga na kwarterze, znajdował kupców. Jakkolwiek dowozy krajowe z ostatniego żniwa są mniejsze od zeszłorocznych, to przecież zapasy spichrzowe, nagromadzone z dowozów zagranicznych aż nadto wyrównywają tę różnicę. W samym Liwerpoolu znajdowało się na spichrzach w dniu 1 stycznia r. b. 816,000 kwarterów pszenicy, 186,000 beczek i 45,500 worków mąki, a zatem o 631,500 kwarterów pszenicy, 160,000 beczek i 19,300 worków mąki więcej niż 1 stycznia 1868. We wszystkich większych placach portowych przewyżka te goroczna jest w tym samym stosunku, a zatem zapasy spichrzowe całej Anglji wraz z płynącemi ładunkami przynajmniej na 8 miljonów hektolitrów przyjąć można. Zapasy te są za wielkie, aby wkrótce polepszenia cen spodziewać się można i liczby te usprawiedliwiają dostatecznie spokojność w tranzakcjach i ciągłe cofanie się cen. Jęczmień dobry ma odbyt po cenach zeszłego tygodnia. Groch tańszy.

We Francji, na większej części targów, ceny pszenicy cofnęły się o 30 do 45 centimów na hektolitrze w przeciągu tygodnia, a na odstawy późniejsze mało co więcej płacono, niż za towar znajdujący się na miejscu. Żyto mało ofiarowane i ceny utrzymały się bez zmiany.

Na naszym placu chęć do kupna była bardzo mała, jednakże, z powodu słabych dowozów, ceny pszenicy utrzymały się prawie bez zmiany, a nawet towar wyborowy w ostatnich dniach więcej był żądany, podrzędne zaś gatunki ciągle trudny miały odbyt. Żyto i groch mało żądane po cenach zeszłego tygodnia. Jęczmień nieco tańszy. Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centnarów 17,500, żyta 6,000, jęczmienia 4,500, grochu 5,000.

Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy wysoko pstrej funtów 239 — 247 od złp. 40 gr. 16 do złp. 43 gr. 27; pszenicy jasno-pstrej funt. 233 — 241 od złp. 39 gr. 26 do złp. 42 gr. 16; pszenicy ordynaryjnej funt. 215 — 235 od złp. 35 gr. 10 do złp. 38 gr. 21; żyta funt. 226 — 235 od złp. 27 gr. 9 do złp. 28 gr. 29; jęczmienia czterorzędnego funt. 188 — 205 od złp. 20 gr. 11 do złp. 21 gr. 13; jęczmienia dwurzędnego funt. 213 — 220 od złp. 22 gr. 22 do złp. 23 gr. 4; grochu od złp. 27 gr. 2 do złp. 27 gr. 25.

Kursa zamian: Amsterdam $143^{3}/_{8}$. Hamburg $151^{1}/_{4}$. Londyn $6.22^{3}/_{4}$. Paryż $80^{5}/_{8}$. Warszawa $74^{1}/_{2}$.

Aleksander Makowski i Sp.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Ministerstwo i pan Schmerling). Dzienniki wiedeńskie donoszą, że możebny jest powrót p. Schmerlinga do kierowania sprawami państwa w charakterze prezesa gabinetu przedlitawskiego. Większość tego ministerstwa miała sama wy-

nurzyć życzenie, ażeby kombinacja ta przyszła do skutku. Wiadomość ta jest może prawdziwa. W każdym razie, nie jest ona nieprawdopodobną. Zasady, które pp. Giskra, Herbst i Hasner chcą przeprowadzić dziś, nie wiele różnią się od zasad, które p. Schmerling chciał zastosować kilka lat temu. Cała różnica pomiędzy temi dwiema sytuacjami zależy na tem, że centralizm p. Schmerlinga rozciągał się na całą monarchję, podczas gdy dążności centralistyczne terazniejszych ministrów, stosują się jedynie do zachodniej połowy państwa austro-węgierskiego. Myśli pozostały też same, lecz widownia działalności jest o wiele szczuplejsza. Lecz czy to, co nie powiodło się względem całej monarchji austrjackiej, powiedzie się lepiej względem Przedlitawji? Wątpić o tem należy. Eksperymenta p. Schmerlinga kosztowały już drogo monarchję Habsburgów. On to właśnie nakłonił cesarza Franciszka-Józefa do tego fatalnego usiłowania reformy niemieckiej, które nie powiodło się na słynnym kongresie frankfurckim w 1863 r. i które było pierwszym punktem wyjścia dla spółzawodnictwa austro-pruskiego, zakończonego klęską pod Sadową. Powrót przeto tego męża stanu do ministerstwa nie byłby zapewne widziany chętnie w Berlinie. Upatrywać będą w tem ostatniem mieście dążność ze strony Austrji do odzyskania przynajmniej części roli, jaką odgrywała ona przedtem w Niemczech. Co się tyczy p. Beusta, powrót dawnego ministra stanu do gabinetu nie byłby dla niego przyjemnym. P. Schmerling nie chciałby zapewne zajmować stanowiska drugorzędnego, kiedy odgrywał przez tak długi czas rolę pierwszorzędną. Wiadomo zresztą, że kanclerz państwa popierał podczas przesilenia, które ma zakończyć się wkrótce, tę frakcję ministerstwa, która zostanie zwyciężoną. Rozwiązanie przeto tego przesilenia będzie niemiłem dla p. Beusta. (*Nord*).

* (Fałszerze). Z Krakowa piszą do gazety *Vaterland* między innemi co następuje: „Z Paryża wydano rozkaz dokonania rewizji w mieszkaniach wielu emigrantów polskich, mieszkających w Montpellier, i aresztowano znaczną ich liczbę, lecz nie są jeszcze znane dotąd powody, które skłoniły policję do przedsięwzięcia takiego środka. Powiadają, że znaczna liczba emigrantów polskich obwinianą jest o fałszowanie niektórych papierów kredytowych, o czem dano znać z zagranicy policji paryzkiej. Przypuszenie to jest bardzo prawdopodobne, albowiem znaczna liczba członków stronnictwa socjalistowskiego emigracyjnego zamieszaną już była do ostatnich procesów o fałszowanie biletów kredytowych ruskich, i zdaje się, że stronnictwo pomienione, dla którego wszystkie środki są dobre, byle mogło ono urzeczywistnić swe plany przewrotne, nie poprzestało na fałszowaniu biletów kredytowych ruskich, lecz usiłowało także wciągnąć i inne państwa do swych zamiarów zbrodniczych. Tak niedawno, aresztowano w Krakowie dwóch emigrantów polskich, ża fałszowanie biletów loterji saskiej; lecz pomimo znalezienia u nich ogromnej ilości biletów fałszywych, ograniczono się, nie wiadomo dla czego, jedynie na wydaleniu tych przestępców z obrębu Austrji; udali się oni do Zürichu, gdzie utworzyło się ognisko krańcowego stronnictwa emigracyjnego".

Prusy i Niemcy.

* (Okólnik p. Bismarcka). Hrabia Bismarck wystósował do ciała dyplomatycznego okólnik, w którym powiedziano, że pruskie ministerstwo spraw zagranicznych zmieniło swój tytuł na ministerstwo związkowe, pozostające pod kierunkiem kanclerza. Dla królestwa pruskiego pozostanie jednak nadal wydział spraw zagranicznych, ale ten zajmować się będzie tylko osobnemi stosunkami Prus z rządami związku północno-niemieckiego. (*La Fr.*)

Francja.

* (Projekt uchwały senatu). *Journal de Paris* donosi, że radzie stanu oddany został do roztrząśnięcia projekt uchwały senatu, z mocy którego ma być zniesiona uchwała senatu z 4-go czerwca 1858 roku, na zasadzie której przestępstwa i przekroczenia popełniane przez członków rodziny cesarskiej, ulegają sądowi najwyższemu. Projekt pomieniony ma na celu poddanie członków rodziny cesarskiej pod prawo ogólne. (*Nord*).

* (Sprawa Rochefort'a). Spokojność względna, jaka panowała podczas pogrzebu p. Wiktora Noir'a, oraz zupełna spokojność, jaka panuje odtąd w Paryżu, wywołała kwestję, czy ministerstwo nie postąpiłoby roztropnie zrzekając się ścigania sądowego p. Rochefort'a. Nie ulega wątpliwości, że zamierzano wywołać rozruchy; takowe zapowiedziane były w przeddzień pogrzebu, na rozmaitych zgromadzeniach publicznych, broń zaś, którą posiadała bardzo znaczna liczba—jak powiadają, około 30,000—osób, które brały udział w pogrzebie, świadczyła wyraźnie, że hasło było już dane. Jeżeli nie przyszło do rozruchów, zawdzięczać to należy energicznym środkom ostrożności przedsięwziętym przez rząd. Zresztą, redaktor naczelny dziennika *Marseillaise* przyznaje sam, z naiwną otwartością, że ta była jedyna przyczyna zrzeczenia się przez przewódców zamiaru wywołania rozruchów. Bardzo znaczna liczba deputowanych upatruje właśnie w tem przyznaniu się do niemocy ze strony rewolucjonistów, powód dostateczny dla zaniechania ścigania sądowego p. Rochefort'a. Z drugiej zaś strony, umiarkowanie względne, jakiego ten ostatni dał dowody w ciągu ostatnich kilku dni, zaszkodziło mu, jak się zdaje, w umyśle znacznej liczby jego stronników. Położenie jego, jako przewódcy stronnictwa rozruchów, ma być nawet dość zagrożone, i p. Gustaw Flourens, który opuścił biuro dziennika *Marseillaise* z powodu *umiarkowania* jego redaktora naczelnego, mógłby odziedziczyć z łatwością część wpływu p. Rochefort'a. Stanowiłoby to jeden wzgląd więcej, na który możnaby powoływać się na korzyść zaniechania ścigania sądowego p. Rochefort'a. Wszelakoż, ministerstwo obstaje za żądaniem od ciała prawodawczego upoważnienia do ścigania sądowego deputowanego z pierwszego okręgu wyborczego. Nie należy przeto wątpić, że upoważnienie to zostanie udzielone, pomimo, iż lewemu środkowi przypisują zamiar zaproponowania następującego porządku dziennego: „Izba, ufna w czynność i energję ministerstwa, wynurza przekonanie, że należy pozostawić bez skutku żądanie upoważnienia do ścigania sądowego p. Rochefort'a." Zaznaczyć także należy czynność, z jaką gabinet nalęga na rychłe ukończenie redakcji projektu do prawa, mającego na celu oddanie pod juryzdykcję sądów przysięgłych przestępstw prasowych i politycznych. Czy pośpiech ten tłómaczyć należy życzeniem rządu, ażeby p. Rochefort był sądzony przez sąd przysięgłych? Bardzo być może. W każdym atoli razie, represja przeciw nadużyciom psasy nie ograniczy się, jak się zdaje, stawieniem przed sądem redaktora dziennika *Marseillaise*. Dziennik *La Réforme*, inny organ rewolucyjny, nie ustępujący w niczem pod względem gwałtownosci pismu p. Rochefort'a, jest również ścigany sądownie. (*Nora*)

* (Utrzymanie spokojności). Dziennik *Patrie* pisze pod datą 15-go stycznia: „Depesze przysłane do Paryża ze wszystkich części Francji stwierdzają dobre wrażenie, jakie wywarły srodki przedsięwzięte przez władze stolicy dla bezwarunkowego utrzymania spokojności i porządku".

* (Senat). *Paryż, 15 stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu senatu, Maupas zainterpelował w przedmiocie polityki wewnętrznej i powiedział: Gabinet terazniejszy występuje wśród tak jawnych stosunków, że musimy tu wszyscy popierać go. Mówca żąda jedynie oświadczenia stanowczego od rządu, jak daleko zamierza on zajść, t. j. żąda jego programu. Ollivier odpowiada, że sam ten fakt, iż gabinet terazniejszy stoi u steru rządu, wart jest więcej, niż wszelkie oświadczenia. Gabinet ma już swą przeszłość, na którą powołuje się. Nie żądaliśmy, powiedział Ollivier, władzy rządowej; zaproponowano nam, ażebyśmy przywiedli do skutku nasze idee. Przyjęliśmy tę propozycję. Stronnictwo radykalne chce rewolucji. Rząd przyjmuje walkę. Stawiać będziemy opór, lecz nie uciekniemy się nigdy do reakcji. Ministerstwo wykona lojalnie oba programy, które jego członkowie podpisali. Różnica pomiędzy obu programami jest nieznaczna. Program lewego środka jest jedynie dokładniejszem określeniem programu prawego środka. Rząd ma postanowienie nie przedsiębrania niczego bez porozumienia się z senatem, o ile to dotyczeć będzie władzy ustawodawczej. Ministerstwo żąda poparcia ze strony senatu. (Głosy: będziecie je mieli). Senat nie będzie przeszkodą tamującą postęp, stanowić atoli będzie przeszkodę chwilową, niedozwalającą kroczyć zbyt pośpiesznie naprzód, i to właśnie zabezpieczy postęp. (Żywe oznaki zadowolenia.) Z powodu tych oświadczeń ze strony ministerstwa, Ségur d'Aguesseau zrzeka się głosu. (*Cor. Bür.*)

* (Sprawa księcia Piotra Napoleona). *Paryż, 15 stycznia.* Chociaż śledztwo w sprawie zaszłej w Auteuil nie postępuje tak szybko naprzód, jak sobie wyobrażano, wziąwszy na uwagę liczbę świadków, którzy powinni być przesłuchani, dwa jednak punkta oskarżenia ciążą od dziś dnia na Piotrze Bonapartym. Oskarżony on jest: 1. o popełnienie dobrowolnego morderstwa na osobie Wiktora Noir; 2. o spełnienie zamachu na zamordowanie Ulryka de Fonvielle. Książę nie opuścił jeszcze Conciergerie. Mylną jest wiadomość o konfrontacji jego z panem Ulrykiem de Fonvielle. Radca d'Orms odłożył zbadanie świadków na poniedziałek 17 stycznia. W dniu tym doktór Tardieu złoży zarazem raport o ważności rany, która przyczyniła się do śmierci Wiktora Noir i o wydobyciu kuli z ciała zabitego. Dziś sędzia instrukcyjny udać się ma do Auteuil, przy ulicy Wielkiej Nr. 59 dla zbadania miejscowości, w której odbyła się scena w dniu 10 stycznia. Przesłuchanie pp. Pascala Grousset, Jerzego Santon i Ulryka de Fonvielle odbędzie się w poniedziałek. Złożono w sali w której radca Orms odbywa śledztwo, kilka przedmiotów służących za *corpus delicti*; między innemi palto, w które ubrany był p. Ulryk de Fonvielle w dniu 10 stycznia, i w którem znajdują się dziury pochodzące od dwóch kul; rewolwer o sześciu strzałach, należący również do p. Ulryka de Fonvielle; kapelusz i laskę z szpadą, które tenże pozostawił w salonie księcia; nareszcie rewolwer o sześciu strzałach, który służył obwinionemu do spełnienia dwóch czynów, o które pociągnięty jest do odpowiedzialności. (*La Fr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 6 (18) Stycznia.

* **(Nowy magazyn jubilerski pp. Artzt i Rogalski, w pałacu hr. Stanisława Potockiego Nr. 415 na Krakowskiem-Przedmieściu wprost kościoła św. Józefa).** Pod wspólną firmą pp. Artzta i Rogalskiego i pod wspólnym ich kierunkiem przybyła Warszawie nowa fabryka i magazyn wyrobów złotych czyli wszelkich biżuterji jubilerskich. Obaj firmowi właściciele, jako jubilerzy fachowi wyższych zdolności, łącząc w jednym celu swą znajomość sztuki i posiadane środki, urządzili zakład, który z pierwszego zaraz wejrzenia *wszystkiemi cechami swemi wchodzi w szereg pierwszorzędnych tego rodzaju zakładów.* Obaj właściciele młodzi wiekiem, lecz wykształceni długoletnią pracą, z prawdziwem zamiłowaniem poświęcili się zawodowi swojemu. P. Artzt zapoznał się praktycznie z jubilerstwem i z wszelkiemi odcieniami jego trudności w Paryżu i Londynie, tudzież w sławnych fabrykach wyrobów jublierskich w Hanau nad Menem; p. Rogalski zaś pracował u najpierwszych jubilerów Berlina, Wiednia, Petersburga, Moskwy, Odesy, Wrocławia, Drezna, Genewy i Pragi Czeskiej, *pozostawiając po sobie wszędzie uznanie swojego talentu, szczególniej w kunsztownej oprawie brylantów i drogich kamieni.* Jubilerowie tutejsi korzystali czas długi ze zdolności na tym polu p. Rogalskiego i wysoko cenili pracę jego, a obok tego dał się on również chlubnie poznać wielu osobom wyższego towarzystwa, które mu powierzały oprawę kosztownych kamieni i pragnęły w wyrobach jubilerskich widzieć estetyczne formy i artystyczne poczucie. Nie zdziwił też nas więc bynajmniej w nowo-otworzonym magazynie pp. Artzta i Rogalskiego świetny dobór wyrobów jubilerskich różnych przeznaczeń, *odznaczających się najświeższą formą, pięknością kształtów i prawdziwie eleganckiem wykończeniem.* Właściciele magazynu tego pragnąc sobie zjednać względy publiczności, całą swą gorliwość skierowali do zadawalniającego zadość uczynienia każdemu jej zleceniu, a przyjęta przez nich zasada poprzestawania na cenach jak najumiarkowańszych, obok ujmującej uprzejmości, jest rękojmią ich powodzenia. Magazyn rzeczony zaopatrzy się wkrótce w obfity dobór orderów rosyjskich cywilnych i wojskowych, o których ze względu na ich odrębność wyrobu, oddzielnie powiemy słów kilka.

ф.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: *Co do pieczywa* stosownie do deklaracij przez piekarzy magistratowi złożonych: chleba razowego funt kop. 2, pytlowego kop. 3, stołowego kop. 5, bułka za kop. 1 ważyła: ordynaryjna od zołot. 14 do zoł. 16, poznańska od zoł. 13 do zoł. 14, montowa od zoł. 9 do 12. *Co do mięsa* wedle deklaracij rzeźników magistratowi złożonych: wołowego w częściach zadnich funt. kop. 11, w częściach przednich kop. 9, polędwicy funt kop. 20, cielęciny w ćwiartkach zadnich kop. 12, w ćwiartkach przednich k. 10½, baraniny w ćwiartkach zadnich kop. 9, w ćwiartkach przednich kop. 8, wieprzowiny ze skórą kop. 13, bez skóry kop. 12, łoju czystego kop. 13, sadła kop. 20, słoniny solonej kop. 20, słoniny świeżej kop. 19. *Co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 30,

Solonego kop. 25, śmietany kwarta kop. 27, śmietanki złodkiej kop. 15, ser krowi większy kop. 20, mniejszy kop. 15, ser owczy kop. 25, twaróg kop. 8, jaj kopa kop. 80. *Co do drobiu:* kurczę kop. 25, kaczka kop. 50, gęś swyczajna kop. 90, tuczona rs. 1 kop. 20, indyk rs. 2 kop. 35, indyczka rs. 1 kop. 50, pularda kop. 60, kapłon kop. 75, prosię rsr. 1. *Co do zwierzyny:* sarna rsr. 9, zając rs. 1, cietrzewi para rs. 1 kop. 80, kwiczołów para kop. 20, kuropatw para rs. 2. *Co do ogrodowizny:* roszponki blacik kop. 3, andywji krzaczek kop. 2, szczypiorku pęczek kop. 3, kalafior duży kop. 13, mniejszy kop. 8, selerów mendel kop. 20, porów kop. 6, pietruszki wiązka kop. 6, chrzanu kop. 7, kapusty zwyczajnej główka kop. 3, włoskiej kop. 4, niebieskiej kop. 5, marchwi korzec rs. 1, buraków rs. 1, brukwi kop. 95, kartofli korzec kop. 85, garniec kop. 3, kalarepy mendel kop. 13, cebuli garniec kop. 10, funt kop. 4. *Co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 25, leszcza i sandacza kop. 27, karpia i lina kop. 22, karasia kop. 20. *Co do ryb śniętych:* szczupaka funt kop. 15, sandacza kop. 16, leszcza kop. 12, karasia kop. 16, karpia kop. 20, lina kop. 20, drobnych rybek kop. 10.

Φ.

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 1 minut 33 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano.—Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 10 rano. — Do Petersburga pociąg pośpieszny o godzinie 11 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 51 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 38 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 3 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 5 minut 36 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 rano.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 18 (30) listopada 1869 roku.

Pociąg osobowy wychodzić będzie: z Pragi o g. 1 po południu; z Miłosny o g. 1 m. 32; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 45; z Mińska o g. 2 m. 11; z Mrozów o g. 2 m. 45; z Kotunia o g. 3 m. 18; z Siedlec o g. 3 m. 50; z Łukowa o g. 4 m. 50; (z przyst.) z Szaniawy o g. 5 m. 8; z Międzyrzeca o g. 5 m. 41; z Biały o godz. 6 m. 26; z Chotyłowa o g. 6 m. 55; — przybędzie do Terespola o g. 7 m. 28 wieczór.

Z Terespola wychodzić będzie o g. 7 m. 35 rano; z Chotyłowa o g. 8 m. 8; z Biały o g. 8 m. 39; z Międzyrzeca o g. 9 m. 23; (z przyst.) z Szaniawy o g. 9 m. 51; z Łukowa o g. 10 m. 24; z Siedlec o g. 11 m. 19; z Kotunia o g. 11 m. 46; z Mrozów o g. 12 m. 21 po połud.; z Mińska o g. 12 m. 55; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 13; z Miłosny o g. 1 m. 31 — przybędzie do Pragi o g. 2 po południu.

Poczty odchodzące z Warszawy.

Codziennie:

Do Radomia o godzinie 10 rano, omnibus; — do Lublina o godzinie 1 po południu, kareta;—do Łomży o godzinie 2 po południu, kareta;—do Lublina o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Sochaczewa o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Radomia o godzinie 6 minut 30 po południu, kareta. Oprócz tego wyprawiana zostaje:

W Poniedziałek. Do Piaseczna o godzinie 12 w południe, wózkowa.

Kalendarz.

We środę 7 (19) stycznia, — śśw. Henryka bisk. męcz. i Kan. kr. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 1; zach. o godz. 4 min. 21.

We czwartek 8 (20) stycznia, — śśw. Fabiana i Sebestjana męcz. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 0; zach. o godz. 4 min. 23.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 2.°0 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	753.1	753.9
Termometr Reaumura	−1.°2	+1.°7
Stan nieba	pochm.	pochm.

Największe ciepło + 2,°0 R. Najmniejsze zimno — 1,°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 3.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, opera tragiczna w 3-ch aktach (akt 2-gi i 3-ci w dwóch obrazach), **Safo**, przez artystów włoskich; abonament N. 1 lit. A. —Osoby: Alcandro, kapłan Apolina w Leukadji —p. *Rota*; Climene, jego córka—panna Barbara *Marchisio*; Safo—panna Carlotta *Marchisio*; Faone—p. *De Azulla*; Dirce — panna *Rybicka*; Iphia, przełożony wróżbitów — p. *Cieślewski*; Lisimaco—p. *Suszyński*.—*Jutro*, we środę, opera **Violeta** (występ p. Zabierzowskiego); balet **Córka źle strzeżona**.— *Wzoraj*, w poniedziałek, dawano trajedję **Romeo i Julja**, było osób 1078.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, we wtorek, komedja w 3 aktach, **Ja czyli samoluby**.—Osoby: Dutrécy—p. *Żółkowski;* De la Porcheraie—p. *Sawicki;* Armand Bernier, siotrzeniec pana Dutrécy—p. *Swieszewski;* Teresa, synowica pana Dutrécy—panna *Urbanowioz;* Fourcinier, doktór—p. *Boczkowski;* Fromental bankier—p. *Grzywiński*; Pani de Verrières jego córka—pani *Niewiarowska;* Jerzy Fromental jego syn—p. *Kwieciński;* Aubin—p. *Damse*, Cyprjan — p. *Adler*, Germain — p. *Szober* (wszyscy trzej służący p. Dutrécy); Studencik — panna A. *Urbanowicz*; Lokaj—p. *Lesiewicz.*

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR MAGICZNY (przy ulicy Miodowej w domu Lessera N. 490/1).—*Dziś i codziennie* z wyjątkiem piątków, **Wielki wieczór fantastyczno-wschodni** w nowym zupełnie rodzaju, dany przez profesora *Levieux Galeuchet*, czyli czarnoksiężnika Wschodu. Fizyka, magja, czarnoksięstwo, magnetyzm. — Początek o godzinie 7-ej. — NB. *Co niedziela* przedstawienie **dla dzieci** o godzinie 2-ej, po cenie połowicznej.

W SALI WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI (na Krakowskiem - Przedmieściu). — *Dzis i codziennie*, do d. 11 (23) stycznia włącznie, *nieodwołalnie* ostatnie **przedstawienia sztuk magicznych** *Muchamed Izmaela*, magika J. W. Szacha Perskiego, — na zakończenie przedstawienia **ścięcie głowy** żywemu człowiekowi.—Początek o godzinie 7 1/2.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej).—*Dziś i codziennie*, **Koncert** orkiestry pod dyrekcją Roberta *Zülecke*, b. pierwszego skrzypka orkiestry Bacha. — Początek o godzinie 6-ej.—Wejście po kop. 10.

W SALONACH PRADO (za rogatkami Wolskiemi). — *W niedziele i każde święto*, **Wieczory tańcujące.** — Mężczyzni płacą po kop. 30;— damy w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie.— Na **Bale** bilet wejścia kop. 50 i na ubogich kop. 5.—Omnibusy z placu Krasińskiego kursują na miejsce po kop. 15 od osoby.— Kontramarkarnia obok sali oranżeryjnej.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-major książę *Imeretyński*, z Petersburga; — wyjechał: jenerał-major *Dochturow*, do Orła.

* Dnia 5 (17) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 55, wyzdrowiało 52, umarło 10, pozostało 1975 (mężczyzn 940, kobiet 1035), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 174, kobiet 172.

* Dnia 5 (17) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkie 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 22; —**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 22.

Ceny Targowe.

dnia 5 (17) Stycznia 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rs.	Korzec od kop.	do rs.	do kop.
Pszenica	10	8	5	32 1/2	6	30
Żyto	6	18	3	75	3	85
Jęczmień	4	80	2	85	3	—
Owies	3	20	1	80	2	—
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	60	—	90	1	—

Pud siana od kop. 30 — 33 1/2. Pud słomy od kop. 20 — 25.

Dowozy: Pszenicy 171; Żyta 286; Jęczmienia 69; Owsa 343 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 6 (18) Stycznia 1870 r.

	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
MONETY.				
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	55	94	22
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	93	55	93	22
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—	—	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	75	75	38
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		—		—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	155	—	153	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	156	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	107	50	107	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	66	—	65	25
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	71	—	70	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—		
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	106	—	105	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	101	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	119	55	119	40
„	„ „	k. t.	—	—	119	32 1/2
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	119	32 1/2
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	17	8	15
Paryż	300 Frank.	2 m.	97	50	97	20
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	98	40	98	10
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	50	98	33
„	„ „	k. t.	100	17	100	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

*Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 27 7/9.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 55 2/9.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 5 (17) Stycznia 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		74 3/4
Weksle na Warszawę		74 5/8
„ Petersburg 3 tygodn.		82 1/4
„ „ 3 miesięczny		81 5/8
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		81 3/8
Listy Zastawne 4%.		70
Listy Likwidacyjne.		56 3/4
Obligacje Skarbowe 4%		68
Koleje Rosyjskie.		88 1/2
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78 1/4
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		53 3/4
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		118 3/4
„ „ „ 2-ej emisji		118
5-ta Pożyczka Stieglitza		66
5% Listy Zastawne Ruskie		82 3/4
Żyto na targu		44
„ na dostawę w jesieni		43 3/4
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 20
„ Hamburg		—
„ Paryż		49
Pożyczka Narodowa		70
5% Metaliki		—
Akcje Banku Kredytowego		256 80
Z PARYZA.		
Renta 3%		73 40
Renta Włoska		55 10
Akcje Kredytu Ruchomego		205
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		92 5/8

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. *259. Magistrat Miasta Warszawy.* W zastosowaniu się do przepisów Lombardowych, podaje do powszechnej wiadomości, a mianowicie osób interesowanych, że licytacja na fanty w rzeczonym Lombardzie zastawione, jako to: srebro różnego gatuntu i rozmaitych kształtów, brylanty, perły, zegarki, suknie, bieliznę i wszelkiego rodzaju kosztowności, których właściciele w oznaczonym ostatecznie terminie nie wykupili, lub zaprolongować zaniedbali, rozpocznie się w dniu 3 (15) Marca 1870 r. i aż do czasu zupełnego ich wyprzedania, codziennie, wyjąwszy dni świątecznych i uroczystości dworskich, od godziny 9 z rana do 1 z południa, w lokalu Lombardowym, pomieszczonym w nowo odbudowanym gmachu Ratusza odbywać się będzie.

Za zakupione fanty zaraz po przybiciu kupna, srebrem lub biletami bankowemi płacić należy.

Termin ostateczny do wykupienia, lub prolongowania wzmiankowanych fantów srebrych i złotych najdalej do dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r. wszelkich zaś innych do dnia 21 Lutego (5 Marca) t. r. oznaczonym został.

Dla tego, interesowani, a mianowicie, właściciele takowych fantów, przed upływem powyższego terminu do kasy Lombardu o wykupienie, lub prolongowanie zgłosić się są obowiązani.

Wszyscy właściciele fantów dotychczas niewykupionych, w czasie właściwym, którzy pomimo niniejszego ogłoszenia o tyle staną się obojętnemi na własny interes: iż niebędą korzysta ćz terminu wyżej oznaczonego, do wykupienia, lub prolongowania zastawionych fantów, a mianowicie którzy takowego wykupna lub prolongowania przed dniem 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r, co do wyrobów złotych i srebrnych, a przed dniem 21 Lutego (5 Marca) t. r. co do innych nie dopełnią, sami sobie winę przypiszą, gdy zastawione przez nich fanty złote i srebrne nie trzymające prób przepisanych, niezawodnie w wykonanie art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 10 (22) Kwietnia) 1851 r. o zaprowadzenie w Królestwie jednostajnych prób złota i srebra, oraz art. 29 zaprowadzającego w tym celu probiernię, tejże probierni do stopienia, a zarazem zamiany na gotowiznę po cenach właściwych odstąpione, a inne na licytacji w Lombardzie sprzedane zostaną.

Niniejsze obwieszczenie podane zostaje do wiadomości powszechnej, przez pisma czasowe, jako to: Dziennik Warszawski, Dziennik Warszawski, Gazety: Polską, Warszawską i Policyjną, oraz Kurjery: Codzienny i Warszawski, niemniej przez przylepienie drukowanych egzemplarzy onego w miejscach publicznych

Warszawa d. 3 (15) Stycznia 1870 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał Major,
Witkowski
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki

N. D. *175. Радинское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ: что еврей города Радина Абусь Вихтенштейнъ, 19 лѣтъ отъ роду, вошелъ въ сіе Управленіе съ прошеніемъ о выдачѣ ему переселительнаго свидѣтельства въ Имперію, а именно въ м. Дрогичинъ, Гродненской Губерніи, а потому лица имѣющія законныя претензіи къ названному еврею должны таковые въ теченіе четырехъ недѣль заявить въ сіе Управленіе ибо по истеченіи этого срока выдано будетъ еврею Абусю Лих-тонштейну, просимое имъ переселительное свидѣтельство.

Г. Радинъ, Декабря 30 дня 1869 года.
Гачальникъ Радинскаго Уѣзда,
Капитанъ, Котовъ.

N. D. *232. Надзиратель I. Округа Варшавскаго Акцизнаго Управленія.*

Симъ доводитъ до общаго свѣдѣнія, что патентъ за N. 1061, выданный Луціяну Кѣляновскому на арендуемый имъ пивоваренный заводъ въ Конарахъ, утерянъ; а потому Г. Кѣляновскому выдана копія, подлинный же патентъ считать недѣйствительнымъ.

Г. Варшава, 3 Января 1870 года.
Окружной Надзиратель, (......).

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 160. *Люблинская Казенная Палата.*

Объявляетъ что въ залѣ приеутствія ея будутъ производиться 22 Янв. (3 Февр.) будущаго 1870 г., торги на продажу матеріаловъ, упраздненной стипендіальной типографіи въ Люблинѣ, отъ пониженной суммы 521 руб. 10 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны:

1. Представить вадіальный залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части назначенной для тѣхъ торговъ суммы, т. е. 52 р. 11 коп.

2. Покупщикъ этихъ матеріаловъ долженъ доплатить при подписи торговаго протокола, въ дополненіе къ представленному залогу сумму, какая будетъ имъ предложена на торгахъ.

3. Вѣдомость тѣмъ матеріаламъ можетъ быть разсматриваема ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты; самые же матеріалы въ типографіи Люблинскаго Губернскаго Правленія.

Г. Люблинъ, 24 Декабря 1869 года.
за Дѣлопроизводителя, Пржибыльскій.

N. D. *210. Управленіе Княжества Ловичскаго.*

Симъ объявляетъ, что въ канцеляріи Войта Гмины Мокотовъ въ селеніи Мокотовѣ 4 (16) Февраля с. г. въ 12 часовъ дня, будутъ производиться вторично торги, на отдачу въ 25-лѣтнѣе арендное содержаніе строеній и земельнаго участка въ имѣніи Сельце при городѣ Варшавѣ. въ коихъ прежде помѣщалась фабрика табаку впослѣдствіи же квартировали войска, а именно:

а) Каменнаго дома крытаго черепицею, длиною въ 56, шириною $18^1/_2$, высотою 13 локтей.

б) Такого же дома, длиною въ 64, шириною $18^1/_2$ высот. 7.

в) Такого же дома, длиною въ $64^1/_2$, шириною 18, высот. 7.

г) Строенія деревяннаго съ каменными столбами и фундаментами, крытаго гонтами, длиною въ $93^1/_2$, ширин. $20^1/_2$, высот. $5^3/_4$,—и

д) Каменнаго строенія крытаго черепицею, длиною въ 42, шириною 21, высотою 11 локтей.

Сероенія сіи какъ состоящія въ мѣстности смежоой съ г. Варшавой способствуютъ къ устройству въ нихъ одного изъ промышленныхъ заводовъ.

Торги начнутся съ пониженной суммы 750 р. с. представляющей годичный чиншъ. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ канцелярію Войта Гмины Мокотовъ снабжены залогомъ въ 375 р. с. наличными деньгами. Условія для торговъ могутъ быть разсмотриваемы въ Управленіи Княжества Ловичскаго и канцеляріи упомянутаго Войта Гмины, во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковице, Дек. 31 (Янв. 12) д. 1869/70 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
Коллежскій Совѣтникъ, Стефановичъ.

N. D. 95. *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что на 11 (23) Февраля 1870 года, въ 12 часовъ полудня, назначена ею продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно:

Шерстяныхъ издѣлій по оцѣнкѣ на 99 руб. 50 коп.

Бумажныхъ издѣлій по оцѣнкѣ на 131 руб. 17 коп.

Льняныхъ издѣлій по оцѣнкѣ 420 руб.

Слесарной и кузнечной работы 104 руб. 15 коп.

Спирна 13 руб. 25 коп.

Желѣза, проволоки и гвоздей изъ оной 132 руб. 25 коп. и разныхъ товаровъ на 68 руб. 18 коп. А всего по оцѣнкѣ на 968 р. 50 к. и по этому желающіе покупать эти товары, могутъ явиться въ сію Таможню къ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, Декабря 24 1869 года.
Членъ, Юзефовичъ.

N. D. 64. Сосновицкая Таможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 12 (24) и слѣдующихъ чиселъ Января мѣсяца 1870 г. въ зданіяхъ ея (на станцій желѣзной дороги Сосновице) продаваться будутъ съ аукціона, разные конфискованные товары по оцѣнкѣ на 800 руб. серебромъ, а именно: разные мануфактурныя и мѣлкія товары.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 12 (24) i następnych dni mca Stycznia 1870 r., w gmachu jej (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację. różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 800 oszacowane, a mianowicie: rozmaite rękodzielnicze i drobne towary.

Г. Сосновице, 27 Ноября 1869 года.
Управляющій Таможнею, Ушаковъ.

N. D. *93. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: 2 szafy jesionowe do sukien, kanapa, 2 fotele, 6 krzeseł, 5 rądli miedziane, brytwanna i stół jesionowy owalny, w dniu 9 (21) Stycznia 1870 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 356 przy ulicy Ogrodowej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d 27 Grud. (8 Stycznia) 1869/70 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 272. Podaje się do wiadomości. że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 13 (25) Lutego 1867 r. na żądanie beneficjalnych sukcesorów niegdy Franciszka Żarskiego; Kazimierza, Żarskiego, Marji Żarskiej Zofji z Żarskich, Jana Górskiego obywatela krajowego małżonki, czyli obojga małżonków Górskich i Eleonory z Żarskich, Antoniego Morawskiego obywatela krajowego małżonki, czyli obojga małżonków Morawskich, wszystkich w Ninkowie okręgu Szydłowieckim gubernji Radomskiej zamieszkałych o sprzedaż dóbr Ninkowa zapadłym, których podpisany Patron jest obrońcą, postanowioną została sprzedaz publiczna w drodze beneficjalnej, skutkiem czego wystawiają się na sprzedaż.

DOBRA ZIEMSKIE

Ninków z przyległościami i przynależytościami w okręgu Szydłowieckim gubernji Radomskiej obejmujące mórg 1735, prętów 103, w czem lasu jest mórg 598. Gospodarstwo jest dowolne. Budowle po większej części murowane, w średnim stanie z wielkim piecem i wiatrakiem. Oszacowanie przez biegłego przysięgłego dokonane wykryło szacunek tychże dóbr na sumę rs. 22,969 i od tej sumy rozpocznie się licytacja, a gdyby tej nikt nie postąpił, to licytacja rozpocznie sie od sumy o $^1/_4$ część zniżonej.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, znajduje się w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i upodpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Po odbyciu w dniu 15 (27) Listopada 1869 r. pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków, termin do drugiego ogłoszenia, a zarazem do przygotowawczego przsądzenia oznaczony został na dzień 29 Grudnia 1869 r. (10 Stycznia 1870 r.) godzinę 3 po południu i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu przed W-nym Feliksem Stępkowskim Delegowanym Sędzią tegoż Trybunału.

Radom d. 15 (27) Listopada 1869 r.
Leon Romanowski, Patron.

Po odbyciu drugiego ogłoszenia warunków, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do stanowczego przysądzenia dóbr Ninkowa oznaczony został na dzień 13 (25) Stycznia 1870 r. godzinę 3 po południu i odbędzie się przed delegowanym Sędzią w Trybunale Cywilnym w Radomiu.

Radom d. 29 Grudn. 1869 r. (10 Stycz. 1870 r.)
Leon Romanowski, Patron.

N. D. 262. W dniu 7 (19) Stycznia r. b. o godz. 11 z rana w Warszawie na Muranowie i w dniu 15 (27) t. m. i r., o godzinie 11 z rana na Grzybowie rozmaite meble, naczynia miedziane, fortepian, garderoba, bielizna, obrazy i t. p. przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkwoski, Komornik.

N. D. 265 Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej w dniu 8 (20) Stycznia r. b. o godz. 1 z południa, na targu pod Lwem, meble jesionowe, lustro, cygarnica, świecznik i lichtarze mosiężne, rądel miedziany. kapoty.sukienne, i t p. przez pubiczną licytację sprzedane zostaną.

S. *Nawrocki*, Komornik p. S. A.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 261. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 31,245 na rs. 70, 30,409 na rs. 40 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 16 Stycznia 1870 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia, zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikaty biletów wydane zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. 15928—1—3

N. D. 246. Pozostała wdowa po ś. p. Andrzeju Szulc, obywatelu miasta Warszawy, **ostrzega** tych kogo to interesować by mogło, iż żadnych długów jak hypotecznych tak i prywatnych za syna mego **Józefa-Michała Szulc** zaciągniętych lub zaciągnąć się mających, stosownie do zrobionego aktu hypotecznego (zastrzeżenia) **płacić nie będę** i nie obowiązuję się, gdyż zrobione nim długi przewyższyły, przypadające się jemu część majątku po ojcu pozostałą. Wszelkie pretensje przyjęte nie będą, a interesowani narażeni będą na straty. **Agnieszka Szulc.**

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 37. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 статьи Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Декабря сего года поступило въ оный прошеніе купца Гансена о выдачѣ Инженеръ-Архитектору, Титулярному Совѣтнику Графу Николаю де Рошефору 10 лѣтней привилегіи на особый механизмъ для передложенія стрѣловъ на желѣзныхъ дорогахъ.
2—3 19 Декабря 1869 года.

N. D. 38. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 5 Декабря с. г. поступило въ оный прошеніе о выдачѣ иностранцу Юлію Лофгамену 5-лѣтней привилегіи на способъ тисненія на бумагѣ изображеній, подъ названіемъ „картолатунотипія."
2—3 19 Декабря 1869 года.

N. D. 39. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе купеческаго сына Ижболдина о выдачѣ ему, купцу Григорьеву и Надворному Совѣтнику Имшенецкому 10 лѣтней привилегіи на сальникъ для паровыхъ цилиндровъ.
2—3 19 Декабря 1869 года.

N. D. 40. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе купеческаго сына Ижболдина о выдачѣ ему, купцу Григорьеву и Надворному Совѣтнику Имшенецкому 10-лѣтней привилегіи на искрогасительный снарядъ для паровыхъ котловъ.
2—3 19 Декабря 1869 года.

N. D. 41. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4 Ноября с. г. поступило въ оный прошеніе купеческаго сына Ижболдина о выдачѣ ему купцу Григорьеву и Надворному Совѣтнику Имшенецкому 10-лѣтней привилегіи на способъ сшивки кожанныхъ издѣлій мѣдною проволокою.
2—3 19 Декабря 1869 года.

N. D. 42. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Декабря с. г. поступило въ оный прошеніе купца Шмитца о выдачѣ иностранцу Герману Мюллеру 5-лѣтней привилегіи на способъ перевозки желѣзнодорожныхъ вагоновъ безъ укладки рельсовъ.
2—3 19 Декабря 1869 года

(N. D. 46). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основанія 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 13 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Коллежскаго Регистратора Евреинова о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованный пароходъ кабестанъ и способъ буксированія онымъ судовъ.
2—3 8 Декабря 1869 года.

N. D. 47. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 12 Ноября с. г. поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Фука о выдачѣ 10-лѣтней привилегіи на имя купца Кастильона на усовершенствованныя патронныя сумки.
2—3 8 Декабря 1869 года.

N. D. 48. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 11 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Директора Іозефовскаго сахарнаго завода Альберта Вольфа о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на новый способъ прасованія сахарнаго песка въ формы желаемаго вида.
2—3 8 Декабря 1869 года.

N. D. 49. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 5 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Г-на Прильвица о выдачѣ иностранцу Дорсетту 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ примѣненіи углеводородныхъ газовъ къ топкѣ, плавкѣ металловъ и т. п.
2—3 8 Декабря 1869 года.

N. D. 50. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 3 Ноября сего года поступило въ оный прошеніе Преподавателя Сельскаго Хозяйства Берирюна о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на вновo устроенный вагонъ для перевозки жидкостей, подверженныхъ усышкѣ и утечкѣ.
2—3 8 Декабря 1869 года.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 274. Trybunał Cywilny w Warszawie.

Podaje do wiadomości iż nieruchomości pod numerami 462, 463, 464, 465, 468, 471, 472, 473, 474, 475, na przedmieściu Praga położone, do pierwiastkowej regulacji hypotecznej wywołane zostają i że termin do tejże regulacji na dzień 16 (28) Maja 1870 r. jest oznaczony, a do uskutecznienia dzieła regulacyjnego Rejent Zawadzki przeznaczony. Wzywa przeto strony interesowane, aby w terminie tym, z prawami do nieruchomości rzeczonych ściągającemi się z dowodami prawnemi, sami lub przez pełnomocników urzędownie umocowanych, przed delegowanym stawiły i spisaniu protokółu regulacyjnego obecne były, a to pod prekluzją prawa z r. 1818 o przywilejach i hypotekach zagrożoną, Decyzja nad dziełem regulacyjnem przez Zwierzchność Hypoteczną wydaną zostanie.
Warszawa d. 27 Grud. (8 Styczn.) 1869/70 r.
Prezes
Radca Kolegjalny, Rogoziński.
Sekretarz, Grabiński.

N. D. 211. Sąd Pokoju w Biełgoraju. Wydział Hypoteczny.

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie pierwiastkowej regulacji hipoteki osady włościańskiej we wsi Kulny gminie Lipiny Powiecie Biełgorajskim położonej, Nr. tabeli prestacyjnej 100, a tabeli likwidacyjnej 122 oznaczonej, składającej się z mórg gruntu 20 prętów 150 w dwóch kawałkach oddzielnych, z których jeden graniczy na długość z gruntem do probostwa r. g. w Kulny należącym, i dotyka pastewnika wiejskiego, na zachód graniczy z gruntem Antoniego Gola, a na wschód z gruntem Michała Cal, i na tym kawale gruntu znajduje się dom z drzewa stawiany słomą kryty z izbą i komorą, oraz znajduje się stodoła, obora i szopa, drugi zaś kawał gruntu dalszy poczyna się od lasu ordynacji Zamojskich, a ciągnie się do pastewnika Naklickiego, który na swej szerokości opasany jest miedzami z jednej strony Antoniego Gola, a z drugiej Michała Cala.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 15 (27) Kwietnia 1870 r. i wzywa takowych, aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocnika specjalnie umocowanego stawili się, celem przedstawienia praw swoich i usprawiedliwienia takowych.

Niestawający interesanci w tym terminie ulegną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanym. Termin do ogłoszenia decyzji w rozpoznaniu tej regulacji wydać się mającej, oznaczony został na dzień 18 (30) Kwietnia 1870 r. i od tego dnia czas odwołania się od takowej upływać zacznie.
Biełgoraj d. 29 Grud. (10 Stycznia) 1869/70 r.
Podsędek, Wołodkiewicz.

N. D. 178. Sąd Pokoju w Krasniku Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania zaprowadzenia pierwiastkowej regulacji hypoteki:

Nieruchomości pod Nr. pol. 65½ w mieście Kraśniku to jest: domu w części murowanego, w części drewnianego, pod gontem, wraz z placem na którym stoi i ogródkiem przy domu także z komorą w oddzielnym budynku mieszczącą się, oraz podwórkiem przy domu, przy ulicy zwanej Końskie Targowisko, między nieruchomościami Icka Giegenrajcha i Izraela Wajntrauba położonej, od ulicy Końskie Targowisko do tylnej ulicy na Podlesie idącej ciągnącej się, która to nieruchomość stanowić ma własność Moszka Lejby Gierenrajcha.

Zawiadamia interesantów, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym, w dniu 8 (20) Kwietnia 1870 roku.

Wzywa przeto tychże interesantów, aby w tym terminie zgłosili się, dla przedstawienia i udowodnienia swych praw rzeczonych do tej nieruchomości.

Niestawający interesanci ulegną skutkom prekluzji w art. 154 i 160prawa hypotecznego przepisanej.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek tej regulacji wydaną będzie, nastąpi na posiedzeniu Sądu w d. 9 (21) Kwietnia 1870 r i od tego dnia czas do odwołania się od takowej decyzji, upływać zacznie
Kraśnik d. 22 Grud. (3 Stycznia) 1869/70 r.
Podsędek,
w z. Przegaliński, Pisarz.

N. D. 229. *Sąd Pokoju w Włodawie Wydział Hypoteczny*

Z powodu żądanei nowej regulacji hypoteki domu drewnianego z placem, w mieście Włodawie wod Nr. pol. 525 położonego, dawniej do klasztoru Księży Paulinów należącego, obecnie na Skarb przeszłego.

Zawiadamia interesantów, iż takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 1 (13) Maja 1870 r

Wzywa ich przeto, aby wterminie tym, osobiście, lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich zarazem, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka wskutek aktu regulacji co do tej nieruchomości, nastąpi, odbędzie się w dniu 5 (17) Maja 1870 roku o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż czasu termin do odwoływania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu obecnemi być winni.
Włodawa d 12 (24) Października 1869 r.
Podsędk. Bronisław Żarski.

N. D, 205. Sąd Pokoju w Mławie, Wydział Pojednawczy.

Ogłasza, że w skutku żądania regulacji nowej hypoteki domu z stodołą, chlewem i placem pomiędzy włóką kuśmierską a gruntem Pałaszewskiego przy ulicy Rozgardowej pod Nr. 57 lit. g, w mieście powiatowem Mławie położonego, z powodu śmierci Pawła i Marjanny z Młuduszewskich małżonków Bieńkowskich na własność sukcesorów tychże przeszłych regulacja ta odbędzie się w Sądzie tutejszym w dniu 1 (13) Maja 1870 roku, wzywa przeto interesentów, aby w terminie tym pod skutkami w art. 150, 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanemi prawnie stawili się Ogłoszenie decyzji nastąpi zaraz na posiedzeniu w tym że dniu po rozpoznaniu aktu regulacji.
Mława d. 30 Grud. (11 Stycz.) 1869/70 r.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Sieradzki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 247. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 28 Янв. (9 Февр.) 1870 г. въ 12 час. полудня въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться торги на перестройку Архіерейскаго дома и находящихся при немъ хозяйственныхъ строеній въ г. Холмѣ, посредствомъ запечатанныхъ объявленій совмѣстно съ словесною тотчасъ-же по распечатаніи объявленій, переторжкою между находящимися на лицо, подавшими объявленія желающими. Къ торгамъ назначается смѣтная сумма, окончательно опредѣленная постановленіемъ сего Правленія, отъ 5 (17) Декабря с. г. за № 3178, а именно:

а) На перестройку Архіерейскаго дома въ г. Холмѣ 15,582 руб. 60 коп.

б) На перестройку хозяйственныхъ строеній 10,630 руб.

Всего 26,212 руб. 60 коп.

За отчисленіемъ, на основаніи Высочайше утвержденнаго 29 Октября 1864 года мнѣнія Государственнаго Совѣта о преобразованіи гражданской строительной части, съ торговой цѣны, 4% процентовъ въ пользу губернскихъ техниковъ. Переторжка начнется отъ суммы, какая окажется, по поступившимъ объявленіямъ самою выгодною для казны.

Желающій взять на себя производство выше означенныхъ работъ долженъ до срока, назначеннаго для торговъ и не позже, какъ до 12 часовъ полудня подать Секретарю Губернскаго Правленія запечатанное объявленіе (поданныя же послѣ 12 часовъ непринимаются) съ надписью на конвертѣ, на какую цѣль таковое подано, съ приложеніемъ квитанціи казеннаго казначейства въ принятіи отъ него залога, равняющагося $^{1}/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 2,621 руб. 26 коп.

О возвратѣ залоговъ лицамъ, неудержавшимся на торгахъ, будетъ сдѣлано распоряженіе тотчасъ по окончаніи торговъ.

Желающіе учавствовать въ переторжкѣ обязаны въ назначенный къ тортамъ срокъ явиться или лично, или жеприслать своихъ уполномоченныхъ, снабдивъ ихъ установленными довѣренностями. Не представившіе же въ назначенный срокъ письменнаго объявленія, къ словесной переторжкѣ не допускаются.

При производствѣ торговъ могутъ находиться только тѣ лица, которыя подали къ назначенному для сого сроку объявленія и представили залоги; если же въ торгахъ желаетъ принять участіе компанія, состоящая изъ нѣсколькихъ лицъ, то къ торгамъ можетъ быть допущено только одно лицо, уполномоченное отъ компаніи.

Подробныя условія и смѣты желающіе могутъ видѣть въ Административномъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Объявленіе должно быть написано чисто и безъ поправокъ, на гербовой бумагѣ 30-копѣчнаго достоинства по ниже показанной формѣ.

Форма объявленія.

Вслѣдстіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія, отъ Декабря 1869 г. за N. . . . я ниже подписавшійся симъ обязуюсь взять на себя производство работъ по утвержденнымъ Губернскимъ Правленіемъ, отъ 5 (17) Декабря 1869 г. за № 3178, смѣтамъ на перестройку Архіерейскаго дома и находящихся при немъ хозяйственныхъ строеній въ г. Холмѣ за сумму.

(Сумма эта прописывается словами) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и условіямъ на основаніи коихъ будутъ производиться по сему подряду торги.

Квитанцію (такого-то) казначейства въ полученіи имъ отъ меня залога, составляющаго . . . . руб. . . , коп. у сего прилагаю, съ тѣмъ, чтобы залогъ этотъ въ случаѣ, если подрядъ не останется за мною былъ возвращенъ мнѣ на руки (или отправленъ въ мѣстожительства моего въ NN. по почтѣ на мой счетъ). Постоянное мѣсто жительства моего въ N. числа . . . . мѣсяца . . . . года.

(Подписать, званіе, имя, отчество и фамилію).

Г. Люблинъ, 23 Декаб. (4 Января) 1869 г.
Совѣтникъ. (. . . . .)

N. D. 159. Ломжинская Казенная Палата.

Объявляетъ, что съ разрѣшенія Г. Министра Финансовъ 12 (24) Января 1870 года въ 11 часовъ утра въ присутствіи ея будутъ производиться публичные торги съ узаконенною черезъ три дня переторжкою на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ предполагаемыхъ къ вырубкѣ въ 1870 году Удржинскаго Лѣсничества расположеннаго по рѣкѣ Бугу, по каждой дачѣ отдѣльно, а именно:

Дуда № 21, оцѣненнаго на сумму 338 руб. 59½ коп.

Бояны № 21, оцѣненнаго на сумму 91 р. 88 коп.

Дыбки № 21, оцѣненнаго на сумму 89 р. 82½ коп.

Удринокъ № 21, оцѣненнаго на сумму 150 руб. 43 коп.

Нѣмиры № 20, оцѣненнаго на сумму 118 руб. 84 коп.

Нѣмиры № 21, оцѣненнаго на сумму 256 руб. 44 коп.

Подбудныкержъ № 21, оцѣненнаго на сумму 531 руб. 66 коп.

Цѣпла № 21, оцѣненнаго на сумму 208 р. 48½ коп.

Липа № 21, оцѣненнаго на сумму 536 р. 25 коп

Дембеница № 21, оцѣненнаго на сумму 850 руб.

Огниско N 20, оцѣненнаго на сумму 360 руб. 91½ коп.

Огниско № 21, оцѣненнаго на 387 руб. 48 коп.

Смолярня № 21, оцѣненнаго на сумму 67 коп. 77.

Езерко № 21, оцѣненнаго на сумму 36 р. 77 коп.

Длугоседло № 21, оцѣненнаго на сумму 191 руб. 23 коп.

Малашекъ № 21, оцѣненнаго на сумму 51 руб. 62 коп.

Яржомбекъ № 21, оцѣненнаго на сумму 451 руб. 10 коп.

Итого на сумму 4,719 руб. 29 коп.

Желающій участвовать на торгахъ обя-

занъ до наступленія срока торговъ представить залогъ наличными деньгами или государственными бумагами Имперіи и Царства по курсу утвержденному Министромъ Финансовъ въ суммѣ равной десятой доли стоимости. Оцѣночная вѣдомость а равно и условія торговъ могутъ быть разсматриваемы въ Ломжинской Казенной Палатѣ и въ Удржинскомъ Лѣсномъ Управленіи. Мѣстная лѣсная стража желающимъ, подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ, такъ какъ въ послѣдствіи никакія жалобы на недочеты, неправильную оцѣнку, или какую нибудь убыль лѣса со дня составленія оцѣнки, не будутъ приняты въ уваженіе а тотъ за кѣмъ останется на торгахъ лѣсной матеріалъ будетъ обязанъ уплатить сполна всю предложенную имъ сумму въ назначенныхъ для того срокахъ.

Торги будутъ производиться изустно, но вмѣстѣ съ симъ допускается присылка и подача объявленій на точномъ основаніи законовъ, (ст. 1996 и слѣд. Св. Зак. Томъ X часть I Зак. Гражд.)

Г. Ломжа, 19 Декабря 1869 года.

Управляющій, (.......).

N. D. 176 *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе разрѣшенія Г. Управляющаго Калишской Казенной Палаты отъ 30 Декабря сего года полученнаго по телеграфу Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что . . . . . будущаго года въ 12 часовъ утра въ присутствіи онаго Управленія производиться будутъ торги на отдачу въ трехъ-лѣтнѣе арендное содержаніе, начиная съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число 1873 года дохода отъ мостоваго сбора, на рѣкѣ Вартѣ въ городѣ Коло, посредствомъ запечатанныхъ объявленій отъ суммы уплачиваемой прежнимъ арендаторомъ 3,617 руб. сер. въ годъ.

Всякій затѣмъ желающій торговаться обязанъ прибыть лично въ означенный срокъ и мѣсто или выслать по почтѣ запечатанное объявленіе составленное по прилагаемой формѣ и съ приложеніемъ квитанціи какого нибудь казначейства на представленный имъ залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части суммы предложенной къ торгамъ, которая неустоявшемуся при торгахъ тотчасъ будетъ возвращена, представленная же тѣмъ лицемъ за коимъ торги останутся будетъ задержана и соискатель обязанъ будетъ пополнить залогъ до $^1/_4$ части годичной суммы предложенной имъ на торгахъ.

Объявленіе должно быть писано на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства четко, и безъ всякихъ поправокъ, а также съ приложеніемъ свидѣтельствъ мѣстной власти о поведеніи и состоятельности.

Другія торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно во время службы, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, Декабря 31 дня 1869 года.

Начальникъ Уѣзда, (.....).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія, симъ обязуюсь взять въ трехъ-лѣтнѣе арендное содержаніе доходъ съ мостоваго сбора на рѣкѣ Вартѣ въ гор. Коло за сумму . . . . . (прописью) въ годъ подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ въ полнѣ извѣстны, квитанціи N. . . . казначейства на представленный залогъ въ суммѣ . . . р. руб. . . коп. при семъ прилагаю и за полученіемъ таковой, въ случаѣ если торги неостанутся за мною, лично явлюсь, (или о высылкѣ на мой счетъ въ NN. прошу). Постоянное мое жительство въ NN. числа, мѣсяца и года.

Подписать имя и фамилію.

N. D. 230. *Магистратъ Города Нешавы.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 10 (22) Февраля 1870 г. въ 12 часовъ утра будетъ производиться въ присутствіи здѣшняго Магистрата торгъ посредствомъ опечатанныхъ декларацій на отдачу въ подрядъ отстройки трехъ колодцевъ съ деревянными нясосами въ здѣшнемъ городѣ, торгъ (in minus) отъ суммы 817 руб. 50 к. утвержденною смѣтою заключенной, приступающій къ торгу обязанъ представить по показанной ниже формѣ опечатанное обязательство въ Магистратъ не позже къ 11 часамъ утра на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства, писаннаго ясно безъ всякихъ поправокъ съ яснымъ подписомъ съ приложеніемъ квитанціи, которой нибудь изъ казенныхъ кассъ или Польскаго Банка на доказательство представленной суммы 82 р. на залогъ въ наличности или документахъ на залогъ Правительствомъ принимаемыхъ, который неудержавшемуся по отворкѣ деклараціи при торгѣ, будетъ возвращенъ. Подробныя торговыя условія могутъ быть разсматриваемые въ Магистратѣ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Нешава, 2 Января 1870 года.

Бургомистръ, Еринъ.

Форма объявленія.

Вслѣдстіе объявленія отъ Января 2 дня 1869 года я желаю взять въ подрядъ отстройку трехъ публичныхъ колодцевъ въ г. Нешавѣ за сумму (писать сумму прописью) и что на всѣ условія предписанныя для сего подряда, въ полнѣ соглашаюсь, залогъ въ количествѣ руб. . . . коп. (Написать числомъ или засвидѣтельствованіе кассы N. на сложенный залогъ представляю, который въ случаѣ несодержанія на торгъ лично получу. Мѣсто моего жительства есть въ N. писано въ N. дня N. мѣсяца N. 186. . .

(Имя и фамилія).

N. D. 220. *Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній Липновскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ, что 12 (24) Февраля с. г. въ 12 часовъ полудня въ Липновскомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться съ публичныхъ торговъ плоды и земли Липновской Уѣздной Больницы, а именно: 7 плацевъ расположенныхъ въ чертѣ города Липно и 20 мор. 135 пр. пахатной земли и луговъ.

Торги начнутся изустные, но кромѣ таковыхъ до 12 часовъ, могутъ быть представлены и письменныя деклараціи, которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ и поступившій въ деклараціи самую высшую цѣну предположенной изустной суммы, удерживается при торгахъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ на плацы, должны представить залогъ въ количествѣ 8 руб. на земли же должны представить $^1/_0$ часть торговой цѣны, а именно 112 р. 50 коп.

Залоги могутъ быть внесены въ одно изъ Государственныхъ Казначействъ или въ кассу Литовской Уѣздной Больницы, наличными деньгами, ликвидаціонными или закладными листами съ принадлежащими къ нимъ купонами.

Торговыя условія можно разсмотрѣть ежедневно въ присутственное время, кромѣ праздничныхъ и табелныхъ дней.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 12 (24) Lutego r. b. w biórze Naczelnika Powiatu Lipnowskiego o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż nieruchomości, będącej własnością Szpitala Ś-go Jana Chryzostoma w Lipnie, składającej się z 7-miu placów, położonych w mieście Lipnie, gruntów ornych i łąk w ilości mórg 20 prętów 135, niezależnie od licytacji ustnej, mogą być podane i piśmienne opieczętowane deklaracje, które po ukończeniu ustnej licytacji, będą otwarte i postąpiwszy sumę najmyższą od ustnej licytacji, utrzyma się przy kupnie placów lub gruntów ornych.

Pragnący uczestniczyć w licytacji placów, powinni przedstawić vadium w ilości rs. 8, zaś pragnący nabyć grunta orne, winni przedstawić $^1/_{10}$ część sumy licytacyjnej, a mianowicie rs. 112 kop. 50, vadium może być złożone do kasy skarbowej lub do kasy Szpitala w Lipnie, w papierach publicznych kurs w kraju mających, lub w listach likwidacyjnych i zastawnych z kuponami właściwemi.

Warunki licytacji można przejrzeć w biurze Naczelnika Powiatu Lipnoskiego codziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Lipnoskiego z dnia 2 Stycznia 1870 r. oświadczam, że pragnę nabyć plac lub grunta, sprzedać się mające za sumę (tu wyrazić ilość pieniędzy postąpionych literami bez poprawki i skrobania) wszelkie warunki licytacji zobowiązuje się wypełnić i na ten cel składam rubli N. N. kopiejek N. N., które w razie gdybym się nie utrzymał przy licytacji proszę mi zwrócić, lub przesłać na mój koszt.

(tu wyrazić datę, imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania)

г. Липно Января 2 дня 1870 года.

за отсутствіемъ Предсѣдателя,

Членъ, Козловскій.

Секретаръ, Каминскій.

N. D. 231. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Симъ объявляетъ, что 29 Января (10 Февраля) 1870 г. въ 10 часовъ утра въ Управленріи Бендинскаго Уѣзда будетъ произведенъ торгъ на поставку 1000 корцевъ кокса изъ Забрже для доменныхъ печей въ Банковой Гутѣ отъ цѣны 51 копѣекъ за корецъ и на условіяхъ, которыя могутъ быть просмотриваемы въ Управленіи Западнаго Горнаго Округа въ Домбровѣ ежедневно кромѣ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдсвіе объявленія Налальника Западнаго Горнаго Округа отъ 31 Декабря с. г. за № 4861 настоящимъ обязуюсь доставить въ Чугуноплавильный Заводѣ въ Банковой Гутѣ 1000 корцевъ кокса изъ Забржа въ Верхней Пруской Силезіи по цѣнѣ (здѣсь выписать цѣну прописью и цифрами) за корецъ, принимая на себя всѣ обязанности по условіямъ и замѣчаніямъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ мнѣ извѣстнымъ и мною подписаннымъ.

При томъ представляю на залогъ 51 руб. и на торговыя издержки 15 рублей.

Постоянное мѣсто жительство мое въ N. близъ почтовой станціи въ N.

Писалъ въ N. дня и мѣсяцѣ N.

(Подписать имя и фамилію).

Объявленія должны быть написаны на гербовой бумагѣ 30 копѣчнаго достоинства и написаны четко и безъ поправокъ и подчистокъ и поданы за полъ часа до начатія торговъ.

Написанныя не по указанной формѣ приняты не будутъ.

въ Домбровѣ, 31 Декабря 1869 года.

Нехыдовъ.

N. D. 249. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Симъ объявляетъ въ всеобщее свѣденіе, что 22 Января (3 Февраля) 1870 г. въ 11 часовъ утра въ Кѣлецкой Казенной Палатѣ будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на 70 к. Гербовой бумагѣ по ниже изложенной формѣ до сказаннаго срока упомянутой казенной палатѣ поданныхъ на подвозы матеріаловъ въ 1870 г. для горныхъ заводовъ.

1. Стараховице, оцѣненные по вѣдомости N. 1 на 6,376 руб. $59^1/_4$ коп.
2. Стараховице, оцѣненные по вѣдомости N. 2 на 6,340 р. $49^2/_4$ коп.
3. Стараховице оцѣненные по вѣдомости N. 3 на 5,905 руб. 4 коп.
4. Бялогонъ, оцѣненные на 1,604 руб. 44 коп.

Желающіе участвовать къ сихъ торгахъ обязаны къ своимъ деклараціямъ приложить казначейскія квитанціи на залогъ и здержки по объявленію о торгахъ, а именно:

Къ 1-мъ торгамъ залогъ 638 р. издержки 12 руб.

Къ 2-мъ торгамъ залогъ 634 р. издержки 12 руб.

Къ 3-мъ торгамъ залогъ 510 р. издержки 12 руб.

Къ 4 мъ торгамъ залогъ 161 р. издержки 2 руб.

Торговыя условія и цѣны для торговъ установленныя, можно читать въ Горномъ Департаментѣ въ г. Варшавѣ, въ Казенной Палатѣ въ г. Кѣльцы и въ Горномъ Управленіи въ Сухедневѣ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа отъ 27 Декабря 1869 г. за № 6522, симъ объявлю, что въ теченіи 1870 г. обязываюсь исполнять подвозы матеріаловъ для N. завода съ уступкою въ пользу казны N. процента съ цѣнъ къ торгамъ означенныхъ (процентъ писать цыфрами прописью) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ въ торговыхъ условіяхъ, мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на представленный залогъ издержки по объявленію прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мною торговъ, желаю получить подъ собственно-ручную мою розписку.

Постоянно проживаю въ N. близъ почтовой станціи N.

Помѣстить число составленія деклараціи и подписать имя и фамилію.

Адресовать: „Въ Кѣлецкую Казенную Палату". Декларація къ торгамъ на подвозы матеріаловъ въ 1870 г. для N. завода, (поименовать заводъ).

въ Сухедневѣ 27 Декабря 1869 г.

2—3 Губе.

N. D. 158. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 15 (27) Января 1870 г. въ 11 часовъ утра, въ Кѣлецкой Казенной Палатѣ, будутъ производитяся по третьему разу отъ повышенныхъ на 10% цѣнъ противу существующихъ въ 1869 г. торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ деклярацiи на 70 к. гербовой бумагѣ по ниже изложенной формѣ до сказаннаго срока упомянутой Казенной Палатѣ поданныхъ на подвозы матеріаловъ въ 1870 г. для горныхъ заводовъ, а именно:

1. Нетулискаго оцѣненныхъ на 3,239 р. $5^3/_4$ к.
2. Гродскикъ оцѣненыхъ на 2,072 руб. $27^3/_4$ к.
3. Михаловскаго оцѣненныхъ на 1,864 р. $60^1/_4$ к.
4. Реевскаго оцѣненныхъ на 6,729 руб. $19^1/_4$ к
5. Мрочковскаго оцѣненныхъ на 2,448 р. $63^1/_4$ к.
6. Для рудниковъ лѣса изъ Бодзентынскаго лѣсничества, оцѣненные на 332 руб. $26^2/_4$ к.
7 Для рудниковъ лѣса изъ Самсоновскаго и Шидловецкаго лѣсничествъ, оцѣненные на 104 р. $21^2/_4$ к.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны къ своимъ деклярацiамъ приложить казначейскія квитанціи на залогъ и издержки по объявленію о торгахъ, а именно:

Къ 1-мъ торгамъ залогъ 324 р., издержки 9 руб.

Къ 2-мъ торгамъ залогъ 208 р., издержки 6 руб.

Къ 3-мъ торгамъ залогъ 187 р, издержки 6 руб.

Къ 4-мъ торгамъ залогъ 673 р., издержки 18 руб.

Къ 5-мъ торгамъ залогъ 245 р., издержки 9 руб.

Къ 6-тъ торгамъ залогъ 34 р., издержки 2 руб.

Къ 7-мъ торгамъ залогъ 11 р, издержки 1 руб.

Торговыя условія и цѣны для торговъ установленныя, можно читать въ Горномъ Департаментѣ въ городѣ Варшавѣ, въ Казенной Палатѣ въ городѣ Кѣльцы и въ Горномъ Управленіи въ деревни Сухедневѣ, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма деклярацiи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 18 Декабря 1869 г. за № 6313, симъ объявляю, что въ теченіи 1870 г. обязываюсь исполнять подвозы матеріяловъ для N. съ уступкою въ пользу казны N. процента съ цѣнъ ко торгамъ означенныхъ (процентъ писать цыфрами и прописью) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ въ торговыхъ условіяхъ мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на представленный залогъ и издержки по объявленію прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мной торговъ, желаю получить подъ собственно-ручную мою росписку, постоянно проживаю въ N. близь почтовой станціи N. помѣстить число составленія деклярацiи и подписать имя и фамилію.

Адресовать: „Въ Кѣлецкую Казенную Палату." Деклярацiя къ торгамъ на (поименовать подрядъ).

въ Сухедневѣ 18 Декабря 1869 года.

1—3 Губе.

N. D. 264. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Samuela Simonsohn kupca w Warszawie w domu pod Nr. 1800 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego w Warszawie pod Nr. 489c u Filipa Flamm Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,000 z procentem prawnym w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów od Ojzera Kruch właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1754 lit. *h.* przy ulicy Marszałkowskiej położonej, w Warszawie pod Nr. 2923 zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej pod Nr. 1754*h.* na gruncie emfiteutycznym w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu IX w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Ojzera Kruh należąca, w dzierżawnem posiadaniu za cenę rocznie rs. 450 Kiwy Szydłower od d. 1 Lipca 1866 r. do tegoż dnia 1867 r. zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 28577 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa o jednem piętrze blachą żelazną kryty, 4 kominy murowane mający.
2. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, zajmujące stajnią i komórki.
3. Drwalnia z drzewa deskami kryta.
4. Kloaka z drzewa deskami kryta.
5. Zabudowanie w pruski mur w ogrodzie postawione, dachówką kryte, z przystawką z drzewa gontami krytą, o 1 kominie murowanym.
6. Oranżerja z drzewa deskami kryta, z kanałem murowanym.
7. Piwnica czyli parsk, balami cembrowana ziemią kryta.
8. Ogród częścią warzywny, a częścią fruktowy, w którym znajduje się skrzyń inspektowych 26, okien 108. drzew owocowych różnego rodzaju około sztuk 120, krzáki agrestowe; pożeczkowe i t. p., który znajduje się w posiadaniu dzierżawnem Szymona Dąbrowskiego na lat 3, poczynając od dnia 1 Kwietnia r. b. za opłatą roczną rsr. 150 w 2-ch półrocznych ratach.
9. Podwórze niebrukowane, sztachetami

10. Parkan z desek z bramą i furtką.
11. Trzy parkany z drzewa w słupy.
12. Sztachety z łat rzniętych, podwórze od ogrodu oddzielające.
13. Kawałki parkanu z drzewa.

W nieruchomości tej jest 15 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego znajdują się lokale nie zajęte.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Filipa Flamm Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Ludwika Mękarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemi, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 30 Listopada (2 Grudnia) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości d. 9 (21) Grudnia 1866 r, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 24 Lutego (8 Marca) 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Filip Flamm Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Grud. (3 Stycz.) 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 22 Grud. (3 Stycz.) 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

W terminie ostatecznego przysądzenia d. 4 (16) Września 1868 r. odbytym nieruchomość powyższą nabył Palemon Sobczyński obywatel pod Nr. 495 w Warszawie zamieszkały, wówczas przez Patrona, a obecnie Adwokata Juljana Czajkowskiego czyniący, za szacunek najwyżej postąpiony rsr. 8,000, który po złożeniu stosownej deklaracji art. 709 K. P. S. wymaganej, w akcie urzędowym daty 16 (28) Października 1869 r. oświadczył że nabycie to uskutecznił za fundusze i na rzecz Augusta Wiedgier obywatela, w Warszawie pod Nr. 1440a zamieszkałego i na wydanie mu wyroku adjudykacyjnego zezwolił. Następnie August Wiedigier rzeczoną nieruchomość sprzedał znowu Karolinie z Nowakowskich Rybińskiej, Józefa Rybińskiego obywatela małżonce i w jego asystencji czyniącej w Warszawie pod Nr. 1691 zamieszkałej za rsr. 14,000. Wszakże wszyscy Ci nabywcy jak to przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału daty 29 Grudnia 1869 r. (10 Stycznia 1870 r.) warunków licytacyjnych nie spełnili.

W takim więc położeniu Samson Simonsohn kupiec w Warszawie pod Nr. 2286a zamieszkały, wystawia na sprzedaż publiczną na niebezpieczeństwo pomienionych nabywców, w drodze relicytacji w mowie będącą nieruchomość Nr. 1754 lit, *H.* w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej położoną.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rsr. 5,322 kop. 66⅔ jako ⅔ części szacunku w terminie ostatecznego przysądzenia przez Palemona Sobczyńskiego postąpionego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbytą zostanie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyryguje Józefat Magnuski Adwokat w Warszawie pod Nr. 523 zamieszkały, u którego wierzyciel Samson Simonsohn zamieszkanie prawne ma obrane.

Warszawa d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1869/70 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D 263. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Sukcesorów Adolfa Doboszyńskiego dymisjonowanego Kapitana wojsk Cesarsko-Rosyjskich, obywatela, jako to: Ludwiki z Tłuchowskich po Adolfie Doboszyńskim pozostałej wdowy, z dochodów z majątku swego utrzymującej się, w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich córek swych, to jest: Janiny-Katarzyny dwóch imion i Marji-Adolfiny-Justyny trzech imion nieletnich Doboszyńskich, w małżeństwie z niegdy Adolfem Doboszyńskim spłodzonych, w Warszawie pod Nr. 778 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu dwóch sum: to jest rs. 420 i rs. 450, obydwóch z procentem od dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1869 r. liczącym się, oraz kosztów od Karola Schreiber właściciela kolonji Nr. 8, 9 i 10 w terytorjum dóbr Długa Kościelna w tychże dobrach Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej położonych, zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 8 (20) Listopada 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

KOLONJA

Nr. 8, 9 i 10 oznaczona, w osadzie Hippolitów, w terytorjum dóbr ziemskich Długa Kościelna w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego w mieście Radyminie urzędującego, w gminie Duchnów parafji Długa Kościelna położona, prawem wieczysto-czynszowego posiadania, z którego opłaca się rocznie czynszu do dominium Długa Kościelna po kop. 75 z morga, do egzekwowanego dłużnika Karola Schreiber należąca i w jego też posiadaniu wspólnie z Ludwikiem Schrejber zostająca, ogólnej powierzchni gruntu około mórg 91 miary nowopolskiej albo dziesiatyn 46 w przybliżeniu mieć mogąca, a mianowicie: gruntu ornego i obsianego mórg 10, łąk wyrobionych mórg 20, resztę zajmują ogrody, zabudowania, bagna i inne nieużytki. Gleba gruntu żytnia klasy II i III. Kolonji tej służy prawo użytkowania wspólnego pastwiska z innemi kolonjami osady Hippolitów.

Na gruncie kolonji tej stoją następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa zbudowany parterowy o jednym kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym.
2. Ogród owocowy i warzywny sztachetami i płotem z żerdzi i łat ogrodzony, mieszczący w sobie drzewek owocowych około sztuk 120.
3. Stodoła z drzewa zbudowana trzciną pokryta o jednym klepisku.
4. Zabudowanie z drzewa postawione pod dachem słomą pokrytym, mieszczące w sobie stajnie wozownie i chlewki.
5. Studnia drzewem cembrowana z żórawiem i kubłem.
6. Kloaka zrujnowana z drzewa urządzona o jednym sedesie, mająca daszek z chróstu na słupkach drewnianych wsparty.
7. Podwórko pomiędzy zabudowaniami od strony pola ogrodzone płotem z chróstu i sztachetami.
8. Sadzawka niewielka wykopana, niezarybiona.

Inwentarza żadnego oprócz starego wozu na gruncie nie znajduje się.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji najduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Aleksandrowi Kowalewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Radyminie tamże w mieście Radyminie Gubernji Warszawskiej urzędującemu nu ręce Piotra Żebrowskiego Podpisarza tegoż Sądu.

2. Franciszkowi Łysik Wójtowi gminy Duchnów do której zajmowana Kolonja należy, w tejże wsi Duchnów Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 12 (24) Listopada 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Długa Kościelna w Warszawie dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybanału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 271. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Władysława Naimskiego, obywatela, właściciela dóbr Oltarzew, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Błoniu położonych, w Warszawie pod N-rem 2234 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, tamże pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu cym się, z większej sumy rs. 33,495 pochodzącej i kosztów od Leonarda Celińskiego właściciela dóbr ziemskich Żuków z przyległościami, w tychże dobrach w folwarku Żuków, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu w Gubernji Warszawskiej zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w d. 1 (13) Października 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE,

Żuków, do których wieś Konary tudzież Holendry Bibiampól należą, w parafji miasta Sochaczewa i co do wsi Konary, w parafji miasta Brochowa, w gminie Chodaków, Powiecie Sochaczewskim, Gubernji Warszawskiej, pod Kasą Okręgową Łowiczską, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu położone, a

A) Z folwarku Żuków.
B) Z wsi Żuków co dotyczy dominium.
C) Z folwarku małego a właściwie awulsu nowo-erygowanego „Helenka" zwanego.
D) Z prawa propinacji wsi Bibiampól.
E) Z prawa pobierania czynszu od posiadaczy gruntów prawem wieczytej dzierżawy do wsi Bibiampol przyłączonych.
F) Z prawa pobierania czynszu wiecznemi czasy z propinacji i gruntu do takowej należącego w wsi Konary składające się, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leonarda Celińskiego należące i w jego posiadaniu i użytkowaniu zostające, przybliżonej rozległości gruntu około morgów 1504 prętów 150 miary nowopolskiej, albo dziesiatyn 771 sażeni 19, już po potrąceniu gruntu na włościan przeszłego, zawierać mogące, a w szczególności:

1. W ogrodach dziesiatyn 4 sażeni 238.
2. W gruncie ornym dziesiatyn 409 sażeni 2339.
3. W łąkach oddzielnych dziesiatyn 10 sażeni 598.
4. W łąkach polnych dzies. 5 sażeni 299.
5. W pastwiskach około dziesiatyn 25 sażeni 1496.
6. W zagajnikach i zaroślach sosnowych około dziesiatyn 112 sażeni 1783.
7. W gruntach na czynsz wypuszczonych około dziesiatyn 105 sażeni 748.

Resztę zajmują: miejsca po wyciętym lesie, pastwiska, wody, nieużytki, granice, drogi, rowy, wygony i place pod zabudowaniami.

Dobra Żuków składają się z jednego kawała gruntu, żadną obcą własnością nieprzedzielonego, przez który przepływa rzeka Bzura, na której znajduje się most. Gleba ziemi żytnia a w małej części pszenna, gospodarstwo trzy polowe.

A. Folwark Żuków.

Na gruncie tego folwarku stoją następujące zabudowania:

1. Dom (dwór) z cegły palonej murowany, parterowy o piwnicach, nad którego dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzone dwa kominy murowane.
2. Ogród owocowy, w kwaterach którego sieje się warzywo, a w połączeniu dwa ogrody warzywne płotem z żerdzi z chrustu, a w małej części parkanem z cegły palonej otoczony, zawierający drzew fruktowych około sztuk 200, pienień pszczół, szpalery winogron i inspekta.
3. Kurnik z kołków do muru przystawiony, dachówką holenderką nakryty.
4. Kloaka z cegły palonej murowana, dachówką karpiówką kryta.
5. Drwalnia i kurniki, jedno zabudowanie z cegły palonej murowane, pod pół dachem dachówką karpiówką krytym.
6. Komórka z cegły palonej na glinę murowana, dachówką holenderką kryta.
7. Dom (folwark) z drzewa w węgieł na podmurowaniu z cegły palonej murowany o piwnicy sklepionej, parterowy z mieszkaniami w poddaszach szczytowych, nad którego dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzone 3 kominy murowane.
8. Spichlerz z cegły palonej murowany, piętrowy, dachówką holenderką kryty.
9. Zabudowanie z cegły palonej na glinę murowane słomą poszyte, mieszczące w sobie plewnik, porządkownię i oborę na jałowiznę.
10. Ogród warzywny płotem z chrustu otoczony.
11. Dom z cegły palonej murowany, parterowy, z suterynami, nad którego dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzone 2 kominy murowane.
12. Chlewik z drążków z desek słomą poszyty.
13. Ogródek warzywny płotem z chrustu ogrodzony.
14. Zrąb z cegły palonej murowany, po rozwalonej holenderni.
15. Owczarnia z cegły palonej murowana, dachówką holenderką kryta.
16. Podwórze pomiędzy zabudowaniami pod Nr. 11, 14 i 15 opisanemi, płotem z chrustu, a w części z żerezi otoczone.
17. Stodoła w słupy z cegły palonej murowane, balami dylowana o jednem klepisku, słomą poszyta.
18. Dwa ramiona na słupach drewnianych w ziemię wkopane...

wierzejami. W niej znajduje się młocarnia 4 konna i sieczkarnia, którym nadaje ruch kierat dolny pod dachem tej samej stodoły umieszczony.

20. Stajnie, wozownia i obora, jedno zabudowanie z cegły palonej murowane, dachówką karpiówką kryte.
21. Chłewy pod pół dachem, częścią dachówką karpiówką, a częścią holenderką kryte, w słupy pobudowane.
22. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem, przy której koryto.
23. Podwórze gumienne powyższemi zabudowaniami i płotem z chrustu i żerdzi ogrodzone.
24. Woda zwana „Łacha" od zabudowań płotem z chrustu odgrodzona.
25. Most pontonowy na rzece Bzurze z bali wybudowany, drągami drewnianemi i łańcuchem żelaznym umocowany, służący tylko do komunikacji miejscowej.
26. Domek z drzewa zbudowany, nad którego dach słomą poszyty, wyprowadzony komin murowany. W domu tym zamieszkuje Michał Malwin plantator, który za pomieszkanie i 2 morgi gruntu płaci właścicielowi rocznie rs. 30.
27. Cegielnia, którą obecnie składają: szopa z drzewa bez dachu, traty zawalone i miejsca po piecach polowych.
28. Dom (Rybaka) z drzewa w węgieł postawiony, nad którego dach słomą poszyty, wyprowadzony komin murowany.
29. Obora z drzewa w słupy budowana słomą poszyta. W domu powyż opisanym zamieszkuje Feliks Bogucki, który z dzierżawy rybołóstwa opłaca rocznie rs. 90 i daje dworowi 400 funtów ryb rocznie, mając do tego dodane trzy morgi gruntu.
30. Fundamenta z cegły palonej po oddzielnej rozwalonej piwnicy.

B. Wieś Żuków.

31. Karczma i stajnia zajezdna z cegły palonej murowane jedno zabudowanie stanowiące, nad którego dach dachówką karpiówką kryty wyprowadzone 3 kominy murowane.
32. Chlewek z chrustu słomą poszyty.
33. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.

Propinację w dobrach Żuków, składającą się z dwóch karczem we wsi Żukowie i Bibiampolu dzierżawi Berek Kejzman, który opłaca tytułem czynszu rocznie rs. 225, mając dodane 4 morgi gruntu.

34. Chałupa z cegły palonej murowana, parterowa, nad której dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
35. Chlewek z chrustu słomą poszyty.
36. Chałupa z drzewa w węgieł i słupy postawiona, nad której dach słomą poszyty, wyprowadzony komin murowany, przy niej przystawka z bali słomą poszyta.
37. Piwnica oddzielna z cegły palonej murowana, słomą poszyta.
38. Chałupa z drzewa w węgieł i słupy postawiona, nad której dach słomą poszyty, wyprowadzony komin murowany.
39. Chałupa z drzewa w węgieł i słupy postawiona, nad której dach słomą poszyty, wyprowadzony komin murowany.
40. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
41. Chałupa z drzewa w części na podmurowaniu z cegły i kamieni w węgieł zbudowana, nad dach której dachówką holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
42. Dwa chlewiki, jeden z chrustu, a drugi z drzewa postawione, słomą poszyte.
43. Chałupa z drzewa w części na podmurowaniu z cegły i kamieni polnych w węgieł zbudowana, nad której dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
44. Chlewek z chrustu, słomą nakryty.
45. Chlewek przy ścianie powyższej chałupy z drzewa słomą poszyty.
46. Chlewek z drzewa w słupy, słomą nakryty.
47. Chałupa z drzewa w części na podmurowaniu z cegły palonej i kamieni polnych w węgieł zbudowana, nad której dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
48. Trzy chlewki z chrustu ziemią obłożone.
49. Chałupa z drzewa w słupy zbudowana na podmurowaniu z cegły palonej, nad której dach słomą, a w części dachówką holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
50. Chlewek z chrustu słomą poszyty.
51. Chałupa z drzewa w części na podmurowaniu z cegły palonej i kamieni polnych w węgieł zbudowana, nad której dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
52. Chlewy z drzewa w słupy zbudowane, słomą poszyte, pod jednym dachem.
53. Chałupa z cegły palonej murowana, nad której dach dachówką karpiówką i holenderką kryty, wyprowadzony komin murowany.
54. Chlew w części z drzewa w słupy, a w części z chrustu postawiony, słomą poszyty.

W chałupach powyżej opisanych mieszkają tak zwani ogrodziarze, którzy mając dodane po mordze gruntu, odrabiają za to dworowi ręcznie jeden dzień w tygodniu

komin murowany, przy nim przystawka z drzewa w słupy postawiona.

56. Obory z drzewa w węgieł postawione, dach słomą poszyty, w środku wozownia.

57. Chlewki przy tej oborze z drzewa postawione, słomą poszyte.

W folwarku tym zamieszkuje owczarz, który za pomieszkanie i pastwisko dla 200 owiec, płaci rocznie rs. 100.

Na gruntach folwarcznych wysiano:

Pszenicy korcy 40, żyta korcy 249, ęczmienia korcy 20, owsa 200, grochu korcy 30, tatarki 15, buraków wysadza się morgów 40, kartofli 20, utrzymuje się inwentarz:

Żywy: wołów roboczych sztuk 8, koni fornalskich sztuk 24, krów sztuk 30, owiec sztuk 300, jałowizny 15.

Martwy: wozów kutych drabiniastych 12, pługów 15, radeł 9, bron 8 żelaznych, drewnianych 10, i inne utensylja gospodarskie, w akcie zajęcia wymienione.

D. Wieś Bibiampól.

Prawo propinacji należy do dominium Żuków.

W tej wsi zamieszkuje ogółem 11 włościan, z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych, którzy posiadają gruntu morgów 329 prętów 136.

Włościanie ci żadnych służebności na gruntach dworskich nie mają.

E) Gruntu wypuszczonego w wieczystą dzierżawę jest morgów 205 prętów 150, który posiada 14 czynszowników, z imion i nazwisk, oraz z ilości opłaconego czynszu corocznie w akcie zajęcia wymienionych.

Posiadacze gruntów tych powznosili własnym kosztem zabudowania, a mianowicie:

58. Chałup z drzewa postawionych, słomą poszytych sześć, z tych u 3-ch kominy ze stożyn, a u 3-ch murowane, nadto pod dachami u 4-ch chałup znajdują się pół stodółki i obory.

59. Dom z drzewa w węgieł postawiony, nad którego dach słomą poszyty, wyprowadzony komin murowany.

F. Wieś Konary.

Prawo propinacji w tej wsi wraz z 3-ma morgami gruntu służy Łukaszowi i Rozalji małżonkom Apczyńskim, którzy takowe posiadają prawem wieczystej dzierżawy na mocy kontraktu urzędowego przed Romanem Wolskim Rejentem w Łowiczu w dniu 18 (30) Czerwca 1855 roku zawartego, za czynsz roczny rsr. 75, zaś

60. Dom mieszkalny z stajnią zajezdną z rzewa w słupy zbudowaną, słomą poszytą, dad której dach wyprowadzony komin murenany, należy do małżonków Apczyńskich prawem bezwarunkowej własności.

W tej znowu wsi zamieszkuje 14 włościan, z imion i nazwisk, w akcie zajęcia wymienionych, posiadających ogółem gruntu morgów 452 prętów 262. Służebności zaś żadnych na gruntach dworskich nie mają.

W miejscu po wyciętym lesie jest:

61. Barak w ziemi obladrami wyłożony ziemią nakryty, z kominem ze stożyn dubeltowym, mający być własnością nabywcy wyciętego lasu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Naimskiego, Patrona w Warszawie pod N-rem 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Juljanowi Wojno, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu, tamże urzędującemu, na ręce Aleksandra Maleszewskiego Podpisarza tegoż Sądu.

2. Filipowi Ulmer, Wójtowi gminy Chodaków, do ktorej dobra Żuków należą, we wsi Chodaków urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, dnia 5 (17) Listopada 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr Żuków, w Warszawie, dnia 6 (18) Listopada 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, tamże pod N-rem 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10-tej z rana, w Wydziale I, dnia 9 (21) Lutego 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Naimski Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Listop. (2 Grudnia) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Listop. (2 Grudnia) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 273.

Podpisany Obrońca przy Senacie w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Władysława, Bronisława i Feliksa braci Łebkowskich, tudzież Anny z Łebkowskich Adama Bagniewskiego obywatela żony, w asystencji męża czyniącej, czyli obojga małżonków Bagniewskich, tych ostatnich we wsi Sierzchy w Okręgu Rawskim, wszystkich innych we wsi Pęcławicach Okręgu Zgierskim zamieszkałych, wszystkich jako spadkobierców po Maksymiljanie Edwardzie Łebkowskim, tudzież beneficjalnych spadkobierców po Karolu Łebkowskim, przeciwko 1-o Marjannie Łebkowskiej po niegdy Maksymiljanie Edwardzie 2-ch imion Łebkowskim pozostałej wdowie w imieniu własnem oraz jako matce i głównej opiekunce nieletnich Jadwigi Julji Teresy 3 imion i Maksymiljana Dezyderjusza 2 ch imion rodzeństwa Łebkowskich z tymże mężem spłodzonych dzieci. w dobrach Pęcławice Okręgu Zgierskim zamieszkałej; 2 o Arturowi Ciemniewskiemu obywatelowi we wsi Gledzianówku Okręgu Łęczyckim zamieszkałemu jako tychże nieletnich ad 1-um wyrażonych przydanemu opiekunowi, wszystkim ad 1 i 2 stawającym przez Leona Krysińskiego Patrona

Zapadły w Trybunale Cywilnym w Warszawie dwa wyroki, pierwszy z dnia 29 Października (10 Listopada) 1869 roku dział oraz opinję biegłych taksę i sprzedaż dóbr ziemskich Pęcławice z przyległościami w Okręgu Zgierskim nakazujący, drugi z dnia 5 (17) Grudnia 1869 r. opinję i taksę biegłych zatwierdzający.

Na podstawie przeto powyższych dwóch wyroków sprzedane będą przez publiczną licytację sądową w drodze działów przed W. Dobrskim Sędzią Trybunału delegowanym w Wydz. II odbyć się mająca:

Dobra ziemskie Pęcławice z przyległościami w Okręgu Zgierskim położone, których wartość w taksie biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydz. II złożonej wykryta, wynosi rs. 77,430 i od takiej też sumy licytacja się zacznie.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 1869/70 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tychże dóbr wyznaczony został na dzień 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. godzinę $1\frac{1}{2}$ z południa i odbędzie się przed W. Dobrskim Sędzią Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydz. II.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzany być może w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. II i u podpisanego Mecenasa w jego kancelarji w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 649.

Kazimierz Brzeziński Mecenas.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 197. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I-go w Warszawie.

Wzywa Natana Lobmana, w Warszawie pod Nr. 1312*a* zamieszkałego dawniej, a obecnie niewiadomego z pobytu, aby do Sądu tutejszego przybył, gdzie odbierze dowód na podniesienie rs. trzech z Banku Polskiego, prawnie do niego należących, wrazie bowiem niestawienia się w ciągu dni 30 kwota rzeczona na korzyść Skarbu przyznaną będzie.

Warszawa d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1869/70 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 227. Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.

Вызываетъ Якова Овчарекъ, лѣтъ 25 отъ роду, католика поденьщика, въ губернскомъ городѣ Петроковѣ остально жительствующаго, дабы въ теченіи 30 дней отъ сего нынѣшняго числа, явился лично въ здѣшній Судъ, или донесъ о нынешнемъ своемъ мѣсто пребываніи, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Петроковъ, 27 Дек. (8 Янв.) 1869/70 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Хмеленскій.

* * *

Wzywa Jakóba Owczarek lat 25, katolika, wyrobnika, w mieście Gubernjalnem Petrokowie zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 stawił się osobiście w Sądzie tutejszym w sprawie własnej, lub o teraźniejszem zamieszkaniu doniósł, w przeciwnym razie postąpionem z nim będzie podług prawa.

Petrokow d. 27 Grud. (8 Stycznia) 1869/70 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 213 *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Вызываетъ Мордку Эндецвейга постояннаго жителя деревни Звѣржинецъ, временно въ городѣ Люблинѣ проживающаго въ настоящее время не извѣстнаго изъ мѣста своего жительства, чтобы въ теченіи 30 дней считая со дня напечатанія этаго вызова явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

г. Яновъ, 24 Декаб. (5 Январ.) 1869/70 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Махниковскій.

* * *

Zapozywa Mordkę Endecwejga stałego mieszkańca osady Zwierzyniec czasowo w mieście Lublinie przebywającego, obecnie z pobytu swego niewiadomego, aby we własnej sprawie w ciągu dni trzydziestu od daty niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym bowiem razie Sąd postąpi z nim wed e prawa.

Janów d 24 Grud. (5 Stycznia) 1869/70 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. 228. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ симъ Антона Потоцкаго временно проживающаго въ дер. Ястржембицахъ, гминѣ Домброва Русецка, Серадзкаго уѣзда, нынѣ отлучившагося безъизвѣстно, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа, донесъ о своемъ мѣстопребываніи или лично явился въ оный Судъ по собственному своему дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ Судъ поступитъ по закону.

Г. Петроковъ, 19 (31) Декабря 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмѣлинскій.

* * *

Zapozywa Antoniego Potockiego czasowo we wsi Jastrzębicach, gminie Dąbrowa Rusiecka, Powiecie Sieradzkim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu, doniósł o teraźniejszem swojem pobycie, albo osobiście stawił się w Sądzie tutejszym w własnej sprawie, albowiem po upływie zakreślonego terminu, Sąd postąpi według prawa

Petrokow dnia 19 (31) Grudnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 59. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцу.*

Симъ объявляетъ, что житель города Гарволина Ушеръ Израельскій, за неправильное и противу законное леченіе, окончательнымъ приговоромъ Люблинскаго Уголовнаго Суда состоявшимся 10/22 Сентября с. г. присужденъ къ денежному взысканію въ количествѣ 10 руб. сер. и отдачѣ двулѣтнему полицейскому надзору.

Г. Сѣдлецъ, Декабря 18 (30) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że Uszer Izraelski mieszkaniec miasta Garwolina za błędne i niedozwolone leczenie, wyrokiem ostatecznym Sądu Kryminalnego w Lublinie z dnia 10 (22) Września r. b. został skazany na karę pieniężną w ilości rs. 10 i oddania pod dwuletni dozór policji.

Siedlec d. 18 (30) Grudnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 43. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Приглашаетъ симъ Густава Бартманскаго постояннаго жителя деревни и гмины Страхувко Радыминьскаго Уѣзда, а только за паспортомъ въ деревни Смардзево гминѣ Кленево Плоцкомъ Уѣздѣ пробывающаго, неизвѣстно куда отлучившагося изъ мѣста жительства, дабы въ теченіи 30 дневный срокъ отъ числа нынѣшняго объявленія явился въ здѣшнемъ Судѣ, по собственному дѣлу, или донести о настоящемъ мѣстопребываніи, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по закону.

Плоцкъ, Декабря 5 (17) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Zapozywa Gustawa Bartmańskiego stałego mieszkańca wsi i gminy Strachówko, Radymińskiego Powiatu, a tylko za paszportem we wsi Smardzewie gminie Klenjewo Powiecie Płockim w obowiązkach rządcy zostającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w dniach 30 stawił się w Sądzie tutejszym w sprawie właściwej, lub dał o sobie wiadomość, bo po upływie terminu bezskuteaznie stosownie do prawa postąpionem będzie.

Płock d. 5 (17) Grudnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący Nowodworski.

N. D. 56. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцу.*

Предъявляетъ симъ, что 18 (30) Окт. с. г. въ м. Мокободы, задержана земскою стражею, какая то женщина неизвѣстная по фамиліи и произхожденіи, имѣющея около 54 лѣтъ отъ роду, и хотя говоритъ литовскомъ нарѣчьемъ, звуки ея произносимые по недостатку зубовъ, совершенно непонятые; ктобы зналъ о фамиліи и происхожденіи этой личности пусть сообщитъ здѣшнему Суду или мѣстной полицейской власти.

Сѣдлецъ, Декабря 6 (18) д 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Oznajmia niniejszem, że dnia 18 (30) Października r. b. w mieście Mokobodach zatrzymaną została przez władzę policyjną kobieta niewiadomego nazwiska i pochodzenia, lat 54 mieć mogąca, a chociaż mówi narzeczem litewskiem, wymowa jej jest z powodu braku zębów utrudnioną i niezrozumiałą, ktoby wiedział o nazwisku lub pochodzeniu tej osoby, niech da znać o tem Sądowi, lub najbliższej władzy policyjnej.

Siedlce d. 6 (18) Grudnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. *100. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ жителей города Насельска: 1. Лейка Эйштернъ; 2. Абрама Бурштынъ; 3. Херша Мотковича и 4. Хаима Кофе или Звѣрцядло нынѣ неизвѣстныхъ по мѣсту жительства, дабы въ теченіи 30 дней явились въ здѣшнемъ Судѣ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по законамъ.

Г. Пултускъ, 8 (20) Декабря 1869 г.
за Предсѣдательствующаго Судья,
Жемровскій.

N. D. *103. Тыкоцинскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ Якова Стыпулковскаго бывшаго батрака, Маріанны Рошковской изъ дер. Кропевницы Рациборы, гмины Ковалевщизна, дабы въ теченіи 30 дней въ здѣшнемъ Судѣ явился для зложенія протокулярнаго сознанія въ дѣлѣ объ умершымъ дитью Текли Рошковской изъ тойже деревни, иначе будутъ съ нимъ поступлено по законамъ.

Г. Тыкоцинъ, Декабря 11 (23) д. 1869 г.
Подсудья, Маевскій.

N. D. *101. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Проситъ всѣ власти какъ военныя такъ гражданскія на коихъ лежитъ обязанность смотрѣть за порядкомъ и общественною безопасностію дабы тщательно слѣдили Вавржынца Щепковскаго овчаря постояннаго жителя д. Шыдлово, гмины Дембскъ, Млавскаго уѣзда въ настоящее же время неизвѣстно гдѣ скрывшагося, вѣроисповѣданія католическаго, 46 лѣтъ отъ роду, и въ случаѣ открытія или поимки доставили онаго въ здѣшній или же ближайшій Судъ.

Г. Ленчица, Декабря 18 (30) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

N. D. *102. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что фельдшерскій вольнонаемный изъ гор. Брезины Іосифъ Винницкій за поданіе помощи безъ разрѣшенія лекаря по приговору здѣшняго Суда 11 (23) Іюля 1869 подвергнутъ заключенію трехъ дней въ арестъ и двугодичному надзору согласно ст. 576 и 147 уложенія о наказаніяхъ.

Г. Ленчица дня 5 (17) Ноября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Баеръ.

N. D. *97. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Въ началѣ Декабря мѣсяца въ д. Шмильгѣ, гмины и уѣзда Волковышскаго задержанъ земскою стражею глухонѣмый человѣкъ неизвѣстнаго имѣни прозванія и происхожденія безъ письменнаго вида, который кромѣ слова „Ліоляй“ никакого разговоря непроизводитъ и содержится въ здѣшней тюрьмѣ. Примѣты его: Лѣтъ 25, ростъ средній, лицепродолговатое, волосы тѣмнорусыя, лобъ низкій, глаза сѣрые, носъ умѣренный, особыхъ примѣтъ неимѣетъ. Судъ Исправительный имѣетъ честь просить всявія власти и лица имѣющія свѣдѣніе о имѣни, прозваніи и происхожденіи сказаннаго человѣка сообщить таковыя въ теченіи недалѣе 30 дней.

г. Кальварія, 19 (31) Декабря 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ де Іоне.

N. D. 219. Sąd Policji Prostej w Łowiczu.

W dniu 24 Listopada (6 Grudnia) 1869 r. zmarła nagle na smentarzu Prawosławnym w m. Łowiczu kobieta niewiadomego nazwiska i pochodzenia lat około 40 mieć mogąca, budowy ciała dobrej, twarzy okrągłej dużej, nosa miernego, ust dużych, podbródka okrągłgo, szyi krutkiej i grubej, włosów blond, oczów błękitnych, wzrostu miernego; ubraną była w spódnicę rypsową popielatą, w spódnicę płócienną, oraz koszulę płócienną.

Wzywa zatem osoby mogące mieć jakie wiadomość o nazwisku i pochodzeniu wzmiankowanej kobiety, iżby w czasie jak najkrótszym doniosły o tem Sądowi tutejszemu lub też najbliższemu ich zamieszkania.

Łowicz d. 19 (31) Grudnia 1869 r.
Asesor Trybunału, p. o. Podsędka,
Asesor Kolegjalny, Znajewski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.